

Rusijos ambasadorius pasigė
Lietuvos klimato ir draug

Vilnius, rugpjūčio 31 d. (Elta) — „Palieku daug draugų, kurių man trūksta“, sakė kademencija Lietuvoje baigiantis Rusijos ambasadorius Konstantinas Mozelis.

Antradienį jis atsisveikino su prezidentu Valdu Adamkumi. Susitikimo dalyviai kalbėjo apie gruodžio mėnesį numatytą Lietuvos prezidento vizitą į Maskvą, aptarė per šią viešnagę planuojamus pasirašyti susitarimus. Taip pat pažymėta, kad abi valstybės ir toliau turi skirti daug dėmesio ekonominiam bendradarbiavimui, kurį plėtoti yra daug perspektyvų.

„Kuo daugiau bendradarbiausime, tuo daugiau abipusių išpareigojimų prisimsime, tuo bus įdomiau“, sakė ambasadorius. Diplomato žodžiais, „svarbu, kad būtume kaimynai ne tik žodžiais, bet ir darbais“.

Beveik trejus metus Lietuvoje dirbęs ambasadorius K. Mozelis sakė visada gana kritiškai vertinęs savo veiklą, bet teigia manęs, kad per jo kademenciją pavyko nemažai pasiekti — buvo surengta svarbių vizitų, vyko derybos, pasirašyta susitarimų. „Yra pasitenkinimo jausmas, bet norisi dar daugiau“, pažymėjo diplomatas.

Lenkų „autonomininkai
nuteisti“ teisingai

Varšuva, rugpjūčio 31 d. (BNS) — Buvęs Lenkijos ambasadorius Lietuvoje, teisės profesorius Jan Widacki, prieštarauja tam, kuriems savo valstybės politikams, viešai pareiškė, kad Vilniaus lenkų autonomininkų teismas buvo teisingas.

„Visi baudžiamieji kodeksai draudžia veiksmus, nukreiptus prieš valstybės nepriklausomybę ir teritorinį vientisumą“, pažymėjo J. Widacki laikraščiu „Gazeta Wyborcza“. Pasak jo, „net vadovaujantis prielaida, kad tuo metu Lietuvoje dar galiojo sovietiniai įstatymai, autonomininkų veiksmas taip pat buvo nusikalstamo pobūdžio ir nukreiptas prieš Lietuvos SSR“.

J. Widacki interviu laikraščiu piktinasi Lenkijos senatorių Vilniuje pareiškimais, smerkusiais nuosprendžius lenkų autonomijos skelbėjams Šaltininkų rajone. „Norėčiau pamatyti, kaip sureaguotų lenkų visuomenė, jeigu panašus procesas vyktų Lenkijoje ir jį atvyktų Bundestago deputatai bei suauktų spaudos konferenciją“, sako buvęs ambasadorius. Jis taip pat priekaištuoja Lenkijos Užsienio reikalų ministerijai, kad ši nepareišė savo pozicijos ir tokius pareiškimus.

J. Widacki nuomone, kai kurių Lenkijos politikų tvirtinimas, neva autonomininkų teismas nukreiptas prieš lenkų mažumą Lietuvoje, „turėtų reikšti, jog visi Vilniaus lenkai atstovavo Maskvos interesams“.

Buvęs Lenkijos ambasadorius Lietuvoje kritikuoja organizaciją „Wspolnota polska“, kuri „neretai lenkų mokėtojų pinigų panaudoja lenkų nacionalistų veiklai remti“ bei „supriešina vietos lenkus su valstybėmis, kuriuose jie gyvena“.

* Pirmadienį Molėtų observatorijoje prasidėjo Šiaurės ir Baltijos valstybių taikomosios astrofotometrijos

Jis sakė, kad dirbant Vilniuje sunkiausias buvo laikotarpis po to, kai praėjo pirmasis darbo pusmetis. „Pirmąjį pusmetį aiškinasi, gilinausi į problemas, o po to problemas paaštrėjo, reikėjo jas spręsti“, teigė ambasadorius K. Mozelis.

Praėjusią savaitę jis atsisveikino su ministru pirmininku Rolandu Pakšu, o šią savaitę numatytas susitikimas su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu.

Netrukus diplomatas išvyks iš Lietuvos ir pradės vadovauti Rusijos ambasada Meksikoje.

Vilniuje ambasadorių K. Mozelių turėtų pakeisti buvęs Rusijos vyriausybės raštinės vadovas Juri Zubakov. Jis dabar yra ypatingų pavidimų ambasadorius, o vyriausybės aparato vadovu buvo, kai ministro pirmininko pareigas nuo 1998 m. rugsėjo iki šių metų gegužės ėjo Jevgenij Primakov.

Kai J. Primakov buvo Rusijos diplomatijos vadovas, J. Zubakov ėjo Rusijos užsienio reikalų ministro pavaduotojo pareigas.

Šis diplomatas turėtų tapti trečiuoju Rusijos ambasadoriumi Lietuvoje.

Antradienį prezidento Valdo Adamkaus vadovaujama Valstybės gynimo taryba svarstė principinius strateginius Lietuvos derybų su JAV verslo „Williams“ klausimus, nes Lietuvos derybų grupė neturi įgaliojimų jų spręsti, be to, reikalingi keli įstatymų pakeitimai. Derybininkų nuostata buvo suderinta su aukščiausiais valstybės vadovais. Be gynybos tarybos narių, į posėdį buvo pakviesti ir kiti atstovai pareigūnai.

Nuotr.: (iš kairės) ūkio ministras Eugenijus Maldeikis, ministras pirmininkas Rolandas Paksas, Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, jo pavaduotojas Andrius Kubilius, krašto apsaugos ministras Česlovas Stankevičius ir kariuomenės vadas Jonas Kronkaitis. (Elta)

Lietuva išsiverstų ir be
amerikiečių „Williams“

Vilnius, rugpjūčio 31 d. (BNS) — Lietuvoje nebus pasaulio pabaigos, jeigu vyriausybė ir JAV bendrovė „Williams International“ nepasirašys sutarties ir „Mazeikių naftos“ susivienijimas nebus pertvarkytas, dienraščiu „Lietuvos rytas“ pareiškė ūkio ministras Eugenijus Maldeikis. Pasak jo, padėties dramatiškumą nereikėtų.

E. Maldeikis teigė, kad galvojama ir apie kitus konkrečius projektus. „Tai natūralu, kaip ir bet kurioje kitoje situacijoje, kai yra skaičiuojama rizika. Bet konkretiai jų įvydyti nenorėčiau, nes daroma viskas, kad pavyktų dabartinis projektas“, kalbėjo E. Maldeikis.

Vyriausybės ir „Williams“ sutarties pasirašymas, anksčiau numatytas rugpjūčio 31-ją, vėl atideda. Ši kartą — iki rugsėjo 10 dienos. Pasak ūkio ministro, sutarties pasirašymas atideda, dėl techninių dalykų — sutarties projektai galutinai neparuošti, nes sutartyje atsirado „naujų aspektų“.

„Williams“ iš tikrųjų padarė tam tikrą nuolaidą, dėl to keičiasi sutarties dalykai ir sąlygos. Reikia laiko iš naujo juos techniškai parengti“, kalbėjo E. Maldeikis.

Investicijos į „Mazeikių naftos“ susivienijimą yra penktas tarptautinis bei pirmas Europoje „Williams“ projektas. Be to, du tarptautiniai „Williams“ projektai susiję su energetika, o su informacinėmis technologijomis.

Bendrovės tinklapyje Internet'e (www.williams.com) teigiama, jog Australijoje „Williams“ yra investavusi į informacijos perdavimo tinklą, o Brazilijoje — į mobiliojo ryšio tinklo kūrimą.

Be Lietuvos, su naftos verslu susiję dar du tarptautiniai „Williams“ projektai, įgyvendinami Venesueloje. Kartu su dar viena JAV bendrove — „Production Operators“ — „Williams“ dalyvauja įsivaišinant vieną rytų Venesueloje esančią naftos verslovę. Antrasis projektas panašus į Butingės terminalo — „Williams“ ketina įsigyti 45 proc. šiaurės rytų Venesueloje statomo jūrinio naftos terminalo akcijų.

JAV „Williams“ priklausio dvi naftos perdirbimo gamyklos. Viena jų įsikūrusi Aliaskoje, antroji — Memphis, TN. Abi gamyklos per parą pajėgios perdirbti 350,000 statinių naftos. Didesnėje, Aliaskos gamykloje, per parą galima perdirbti iki 210,000 statinių. Ši gamykla — didžiausia aviacinio kuro tiekėja Aliaskoje. Memphis įsikūrusi naftos perdirbimo gamykla per parą gali perdirbti apie 140,000 statinių naftos.

„Mazeikių nafta“ per parą pajėgi perdirbti apie 160,000 statinių naftos, tačiau dabar gamykla per dieną vidutiniškai perdirba tik apie 80,000 statinių naftos.

* Pasienio pereija prie Rusijos ir Lietuvos sienos Sovetskė gali „bet kurią minutę įgriūti“, pareiškė Sovetskės administracijos vadovas Viaceslav Svetlov. Jis teigė, kad ne tik Karalienės Luizės tiltas per Nemuną, bet ir sieną pervažiuoti laukiantį automobilių stovėjimo aikštelė yra avarinės būklės. Jeigu ji įgrius, automobiliai gali atsidurti po vandeniu, pranešė V. Svetlov. „Dėl ilgų automobilių eilių miesto centre susidarys nebeįveikiamas gyvenimo sąlygos. Pirmadienio naktį eileje į Lietuvą laukė 500 automobilių. Dažnai Lietuvos piliečiai priversti „maistauti“ dėl muitininkų savivalės“, pažymėjo V. Svetlov. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

„Williams“ dar tik kaupia
tarptautinio verslo patirtį

Vilnius, rugpjūčio 31 d. (BNS) — Didžiulė JAV energetikos ir komunikacijų firma „Williams“, savo ištakomis siekianti 1908 metus ir dabar ketinanti investuoti į Lietuvos naftos ūkį, kol kas nėra daug dirbusi užsienyje.

Investicijos į „Mazeikių naftos“ susivienijimą yra penktas tarptautinis bei pirmas Europoje „Williams“ projektas. Be to, du tarptautiniai „Williams“ projektai susiję su energetika, o su informacinėmis technologijomis.

Bendrovės tinklapyje Internet'e (www.williams.com) teigiama, jog Australijoje „Williams“ yra investavusi į informacijos perdavimo tinklą, o Brazilijoje — į mobiliojo ryšio tinklo kūrimą.

Be Lietuvos, su naftos verslu susiję dar du tarptautiniai „Williams“ projektai, įgyvendinami Venesueloje. Kartu su dar viena JAV bendrove — „Production Operators“ — „Williams“ dalyvauja įsivaišinant vieną rytų Venesueloje esančią naftos verslovę. Antrasis projektas panašus į Butingės terminalo — „Williams“ ketina įsigyti 45 proc. šiaurės rytų Venesueloje statomo jūrinio naftos terminalo akcijų.

JAV „Williams“ priklausio dvi naftos perdirbimo gamyklos. Viena jų įsikūrusi Aliaskoje, antroji — Memphis, TN. Abi gamyklos per parą pajėgios perdirbti 350,000 statinių naftos. Didesnėje, Aliaskos gamykloje, per parą galima perdirbti iki 210,000 statinių. Ši gamykla — didžiausia aviacinio kuro tiekėja Aliaskoje. Memphis įsikūrusi naftos perdirbimo gamykla per parą gali perdirbti apie 140,000 statinių naftos.

„Mazeikių nafta“ per parą pajėgi perdirbti apie 160,000 statinių naftos, tačiau dabar gamykla per dieną vidutiniškai perdirba tik apie 80,000 statinių naftos.

* Pasienio pereija prie Rusijos ir Lietuvos sienos Sovetskė gali „bet kurią minutę įgriūti“, pareiškė Sovetskės administracijos vadovas Viaceslav Svetlov. Jis teigė, kad ne tik Karalienės Luizės tiltas per Nemuną, bet ir sieną pervažiuoti laukiantį automobilių stovėjimo aikštelė yra avarinės būklės. Jeigu ji įgrius, automobiliai gali atsidurti po vandeniu, pranešė V. Svetlov. „Dėl ilgų automobilių eilių miesto centre susidarys nebeįveikiamas gyvenimo sąlygos. Pirmadienio naktį eileje į Lietuvą laukė 500 automobilių. Dažnai Lietuvos piliečiai priversti „maistauti“ dėl muitininkų savivalės“, pažymėjo V. Svetlov. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

Tėvynėje pasižvalgius...

* „Kauno dienoje“ — permainingi vėjai, rašo dienraštis (08.28). „Kauno dienos“ bendrovės direktorių tarybos sprendimu, keičiama valdymo struktūra bei redakcijos vadovybė. 12 metų laikraščiu vadovavusi vyriausioji redaktorė Teklė Maciulienė nuo rugsėjo 1 d. taps uždarnosios akcinės bendrovės „Kauno diena“ direktorių valdybos pirmininke. Bjornas Funemarko patarėja. Direktorių paskirtas 8 metų redakcijoje dirbęs žurnalistas Edmundas Kalinas, naująją vyriausiąją redaktore — dienraščio Vilniaus skyriaus dirbusi ir politikos temomis rašiusi korespondentė Aušra Lėka, vyriausiosios redaktūros pavaduotoja — ekonomikos priedo „Argumentai“ rengėja Audronė Kanapickienė.

* Nuo rugsėjo 1 d. įsigalioja biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų apmokėjimo sąlygų pakeitimai, kurie apribos galimybes valstybės tarnautojams gauti premijas bei priedus prie atlyginimų. Vyriausybės nutarime pažymima, jog toks sprendimas priimtas, atsižvelgiant į ekonominę ir finansinę būklę bei siekiant geriau panaudoti valstybės biudžeto lėšas. Pagal anksčiau galiojusius vyriausybės nutarimus, kai kurie teisėtvarkos ir teisėsaugos pareigūnai galėjo su įvairiais priedais gauti 2-3 kartus didesnius atlyginimus. Dabar šie priedai negalės viršyti 100 proc. tarnybinio atlyginimo. (Elta)

* Lietuvos gyventojai neša ir policijos komisariatų nelegalius ginklus, tikėdamosi, kad jie bus legalizuoti. Birželio 23 d. įsigaliojo Ginklų, šaudmenų, sprogmenų, sprogstamųjų medžiagų savanoriško atidavimo bei ginklų šaudmenų įteisinimo laikinasis įstatymas, kuriame sakoma, kad iki rugsėjo 23 d. Lietuvos gyventojai gali atiduoti neteisėtai laikomus ginklus ir šaudmenis. Jei jie tai padarys per šį laikotarpį, baudžiamojon atsakomybėn nebus traukiami. Už neteisėtą šaunamojo ginklo, šaudmenų, sprogmenų, sprogstamųjų medžiagų nešiojimą, laikymą, įgijimą, gaminimą ir pardavimą Baudžiamasis kodeksas numato nuo 4 iki 10 metų laisvės atėmimo bausmę. (BNS)

* „Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją“, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Lietuvos sklypų skandalas pasiekė Italiją, rašo „Lietuvos rytas“ (08.31). Garus Italijoje žaidžiantis Lietuvos krepšininkas Artūras Karnišovas, perskaitęs apie Lietuvos kilusį žemės sklypų skandalą, sakė buvęs apstulbintas. A. Karnišovo pavardę vardijama kartu su Seimo pirmininku Vytautu Landsbergiu, taip pat Seimo narių konservatorių Liudviko Sabučio ir Bronislovo Kuzmicko. Šiems trims Kovovo 11-osios akto signatarams buvo slapta ir puslėčiui skirti žemės sklypai prestižiniame sostinės Žvėryno rajone. Greta panašaus dydžio sklypą įsigijęs krepšininkas sumokėjo 68,000 litų. „Kokia kaina buvo, tiek ir mokėjau. Aš apskritai buvau šokiruotas, kad mano pavardę pakliuvo tą skandalą. Nors man atrodo, kad ne aš buvau taikinytis“, sakė A. Karnišovas. Jis jautiasi esąs įveltas į politikų intrigas. (Elta)

* Vasaros pabaigoje iš parlamentinių partijų vieniems krikščionims demokratams pavyko „išsiaiškinti“ populiarumą ir vėl sugrįžti į populiariausių politinių jėgų viršūnę, kuris Seimo rinkimuose peržengė 5 procentų ribą. Iš populiariausių partijų lenteles viršaus iškrito kandidatų ir prezidento teisininko Artūro Paulausko vadovaujama Naujoji sąjunga (socialliberalai). Rugsėjo 12-19 d. atliktos Lietuvos gyventojų apklausos rezultatai, kitų partijų populiarumas pakito nežymiai — ir toliau pirmąją Centro sąjungą, toli už savęs palikus socialdemokratų, konservatorių ir LDDP. (BNS)

* Lietuva ir JAV vyriausybė sutarė išvairinti bendradarbiavimą žemės ūkyje. Rugsėjo 26 d. Vašingtone pasirašytoje sutartyje pažymėtos konkrečios bendradarbiavimo sritys, numatytos pernai Vilniuje pasirašytame supratimo susitarime dėl bendradarbiavimo žemės ūkyje.

* Rytų bei Vidurio Europos valstybėse naujus mokslo metus pradės 80 įvairaus tipo lietuviškų ugdymo įstaigų. Jose per 2,300 vaikų mokys apie 120 mokytojų. Šiais metais labiausiai lietuvių švietimas nukentėjo Lenkijoje. Po ten įvykdytos švietimo reformos dvi pagrindinės aštuonmetės mokyklos tapo trimetėmis, o keturios — šešiametėmis. Išimtį sudaro Seinai, kur šiemet įkurta pirmoji lietuviška gimnazijos klasė.

* „Atostogauti į Ispaniją Seimo nariai važiuavo tarnybinių automobilių“, praneša „Respublika“ (08.28). Laikraštyje rašoma, jog keturi Seimo Konservatorių frakcijos nariai — Alfonsas Vaišnora, Jonas Mocartas, Sigitas Čirba ir Antanas Matulas, rugpjūtį išvykę su šeimonis atostogauti tarnybinių „VW Golf“, suko-re po 8,000 kilometrų į pasiekė Ispaniją. Tuo tarpu įstatymai numato, kad tarnybinis automobilis parlamentariui skiriamas „Seimo nario pareigų vykdymui“. Seimo nariai atostogauti į užsienį išvažiuoja per pertrauką tarp sesijų, nors ši pertrauka oficialiai nelaikoma jų atostogomis.

* Už pokštavimą nubaustas televizijos laidų direktorius ir vedėjas Arūnas Valinskas vėl iškėlė pokštą: jis ryžosi smulkiosiomis monetomis sumokėti baudą, pasakoja Lietuvos spauda. Teismo skirtą 15,000 litų baudą teismo antstolėi jis pradžioje sumokėti gynaisiais pinigais. A. Valinskas žodį tęsė — atvežė automobilio priekabą — 685 kilogramus po 1, 5 ir 10 centų, kurių kiekis — 654,500 monetų. Jo pagalbininkai pinigų sėmė paauskuotas kastuvais ir pyle į paauskuotą kibirą. Prieš metus vestuvėse piršliu „dirbęs“ A. Valinskas paskambino policijai ir pranešė apie neva padėtą bombą „Šarūno“ viešbutyje, kuriame vyko vestuvės. Teismas nubaudė pokštinką 15,000 litų bauda. (Elta)

KALENDORIUS

Rugsėjo 1 d.: Burvilė, Egidijus, Eigintas, Gytaitis (Gytis), Gunda, Vartė.

Rugsėjo 2 d.: Ingrida, Protenis, Steponas, Vaidevutis, Vilgaudė, Vismilas.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

„LITUANICOS“ TUNTO JUBILIEJUS

Iš 50-ties „Lituanicos“ skautų tunto veiklos metų daugiau negu 30 metų jame nuolat darbuojasi Matučių šeima. Kai sūnus Gražutis ir Ginutis įstojo į skautus, jų tėvai Birutė ir Stasys Matučiai buvo šalia. Jie dirbo tėvų komitete, Kaziuko mugėse, tunto stovyklose. Jie buvo „Perkūno“ draugovės veliavos krikšto tėvai, o Stasys Matutis — tunto rajono Rako stovyklavietėje administratorius, tunto tėvų komitetų pirmininkas, LSS apdovanotas Ordinu Už Nuopelnus.

1993 m. Rake vykstant LSS Jubiliejinei stovyklai, Stasys Matutis, jau labai ligos iškankintas, panorą atsisveikinti su Rako stovyklavietėje. Abu sūnus padėjo jam įlipti į golfo vežimėlį ir visi trys apvažiavo stovyklą visai šeimai vos susilaikant nuo ašarų.

Abu sūnus, kai užaugo į skautus vyčius, skautininkus, ASS narius, pasekė savo tėvelio pėdomis — abu — apsiėmė labai sunkias tunto stovyklavietės administratoriaus pareigas.

Ps. fil. Gražutis augo stiprioje vs. Jono Paronio vadovaujamoje „Vincio Krėvės“ d. vėje, o „Lituanicos“ tunto si dabrinei suakčiai 1974 m. jis

jau buvo skautų „Perkūno“ d. vės draugininku ir vėliau kelis metus stovyklos administratorium. Su žmona, sese Audrone, senokai išsikėlė iš Čikagos apylinkių, paskutinius kelis metus iš Texas vis sugrįžta stovyklauti su tuntu į Raką.

Dabar jau 15 metų „Lituanicos“ tunto stovyklos administratoriaus pareigas kantariai vykdo s. fil. Ginutis Matutis. Sutikau jį su žmona Egle po pamaldų Lemonte. „Mūsų tėveliai visada buvo su mumis. Jie labai daug ir sunkiai dirbo, o mano brolis Gražutis buvo mano draugininku „Perkūno“ draugovėje, — pasakojo s. Ginutis, kuris irgi buvo draugininku prityrusių skautų „Vincio Krėvės“ draugovėje, ir skautų vyčių „Romo Kalantos“ būrelio narys. Dabar brolis Ginutis norėtų turėti daugiau pagalbos prie stovyklavietės darbų ir tuo patiu labai džiaugiasi „Lituanicos“ tunto vadovais taip gražiai dirbančiais su vaikais. Jo sūnelis Martynas davė vilkiuko žodį ir buvo taip laimingas, kad kaklaraištį užsirišo ir kitą dieną — bus proga močiutei pasidžiaugti.

A. Namikienė

TĖVYNĖS MEILĖS DIENA

Vieną gražią gegužės mėnesio dieną autobusu išvykome aplankyti Panemunės pilis, prisiliesti prie Lietuvos istorijos, nuklysti į praeitį, pabendrauti su gamta.

Keliaujant nuo Kauno kairėje ir dešinėje — nuostabi gegužės gamta. Vienoje pusėje — žydintys sodai, gėlės darželiuose. Kitoje — tekantis mūsų upių tėvas Nemunas, kuris daug pasakytų, jeigu prabiltų...

Vilkija. Aplankę kapines susikaupimo minutę pagerbėme Lietuvos partizanų perlaidotus palaikus...

Keliaudami toliau, pasiekėme Veliuoną. Pėstute laipteliais pasikėlėme į aukštą, aukštą kalną ir prieš akis... LDK Vytautui 1930 metais statytas paminklas! Sovietmečio laikotarpio okupacijos taip buvo saugomas, kad jo nesunaikino.

Čia pirmoji pilis buvo pastatyta ant kalno vadinamo Gėdimino kapu. Šioje vietoje vyko

daug kovų. Šioje istorinėje vietoje mūsų skautai davė prityrusių skautų žodį. Sunku žodžiais išreikšti mūsų nuotauką. Ji jaučiama.

Aplankėme čia buvusio dvaro muziejų. Kiek gražaus ir senovinio čia pamatėme. Dvaro parke, vienintelėje Lietuvos vietoje, matėme dar nepažįdusį geltoną žiedą tulpmedį.

Toliau keliaudami sustojome Raudonėje. Čia, gerokai išalkę, sudorojome savo maisto atsargas. Pasistiprinę lipame į kalną. Prieš mus 16-to šimtmečio statyta pilis, kurios didįjį bokštą vokiečiai 1944 m. susprogdino. Dabar atstatytas ir čia — mokykla. Viskas gražu, įdomu.

Leidžiantis nuo kalno, prieš mus — storas didžiulis Gėdimino ažuolo kamienas, tiksliau — jo liekana. Kaip pasakojė.

Keliaudami toliau, aplankėme didžiulę Panemunės pilį. Didinga, aukšta, paslaptinga. Vidun įėjti draudžiama. Ne-

LSS JAV Vidurio rajono „Ateities aidai“ stovykloje Rake, „Atžalyno“ pastovyklės broliai ieškonės iškyloje. Iš k. — Linas Aleksūnas, Mažas Anuzis, Paulius Jankus, Vytas Kasputis, Nerijus Aleksa, Antanas Senkevičius, Renatas Tuky ir Vydūnas Trapinskas.

DEŠIMT DIENŲ „VILTIES ŠVYTURIO“ PASTOVYKLĖJE

Liepos 28-tos rytą virš Rako ažuolyno pakibus saulė, lyg laukdama atvykstančių stovyklautų, skaisčiai nušvietė jūrų skautų kalnelį. Apie vidurdienį, gerų vėjų lydimi, iš Čikagos ir apylinkių darbingai nusiteikę atvyko jūrų skautai.

Atvykusius džiaugsmingai sutiko pastovyklės viršininkas j.p.s. Romas Česas ir tuoj pat visus pristatė prie darbo — sutvarkyti aplinką, įsikurti ir pasiruošti jūrinės programos vykdymui. Vadovai — j.p.s. Aleksas Rimeika ir jūrų budžių kandidatai — komendantas Justinas Jonušas, Rimas Petrauskas, Tadas Mikuzis ir vyr. valt. Tomas Mikuzis vadovavo jūrų skautams, j. jauniams ir bebrams įsikūrimo darbuose.

Dešimt dienų šioje „Vilties švyturio“ pastovyklėje stovyklavo daugiau negu 40 jūrų skautų ir jų vadovai, dešimt naktų kalnelyje žibėjo švyturio šviesa, liudydama, kad čia vyksta graži lietuviško jaunimo veikla.

Pirmą vakarą pradėjome smagiu laužu, kartu su „Nau-

saugu.

Pasigrožėję pilies aplinka, pasisukome jau į Vilniaus pusę ir pakeliui į Kauno pilį, kuri pirmą kartą paminėta 1362 metais. Puolė ją kryžiuočiai be paliovos. Čia vyko kovos, čia žuvo Kęstutis sūnus Vaidotas (kaip mums pasakojo). 1367 metais pilis vėl minėta. Kryžiuočiai išžudė karių ir pilį sugriovė. 18-tame šimtmetyje buvo tik pilies griuvėsiai. Tačiau dabar vėl atstatyta labai graži ir mums primenanti mūsų istorijos dalį.

Tikiu, kad tėvynės meilė mūsų širdyse sustiprėjo. Galime didžiulius šio laikotarpio žygdarbiais, kurie reiškė meilę savo tėvynei, ginant nuo priešių jos laisvę.

v.s. Alina Dvoreckienė

jos bangos“ jūrų skautų pastovyklės sesėmis. Buvo išpuodingas vakaras. Abiejų pastovyklių viršininkų kartu užkurtas laužas gražiai suliepsnojo pranašaudamas sėkmingą stovyklą.

Kitą dieną stovyklon atvyko LSS Brolijos jūrų skautų skyriaus vedėjas j.s. Petras Jokubauskas ir mūsų nuolatinis patarėjas j.v.s. Antanas Levanas. Abu buvo pasiruošę prisidėti prie stovyklos veiklos ir dalintis savo skautišku patyrimu su jaunesniais broliais. Ežero pakrantėje uoliai darbas buriavimo instruktorius Žaibas Valaitis. Burlaiviai buvo paruošti, pakrantę sutvarkyta. Prasidėjo malonus stovyklavimas.

Pastovyklėje buvo gerokas būrys jūrų skautų kandidatų. Jie ilgiau negu metus rimtai gilinosi skautamokslyje ir jūrų skautams privalomoje programoje, ruošdamiesi jūrų skautų žodžiui. Egzaminai stovykloje vyko ketvirtadienio vakare, nusitęsdami iki vidurnakčio. Penktadienio vakare buvo žadėti „paskutiniai“ egzaminai. Visi kandidatai, pilnose išiegnėse uniformose, buvo nulydėti į ežero pakrantę.

Slaptai prie ežero susirinkę vyresni skautai ir skautės kantriai laukė jūrų skautų ir jūrų skautiukų žodžio. Apeigos buvo labai įspūdingos. Įžodį davė jūrų skautais tapo: Viktoras Česas, Julius Degesys, Mikas Degesys, Linas Mikalčius, Aleksas Modestas, Justinas Novak, Martynas Placzyk, Mykolas Pumputis, Mykolas Vodicka ir Aras Žygas. Po tradicinio „krikšto“ ežere, įžodį davė jūrų skautai ir skautės pakilia nuotaika grįžo stovyklon.

Sekmadienį buvo švenčiama Jūros diena. Šių įspūdingų iškilmų metu įžodžius prie ežero davė gausus būrys jaunesniųjų skautiukų ir skautų. Po įžodžio jūrų jauniais tapo: Vytas Degesys, Ramūnas Gaiziūnas, Vytas Karalius, Antanas Klepčarek, Ramūnas Stančiauskas ir Jokūbas Vodicka. Naujais bebrais tapo — Viktoras Brakauskas, Aras Karaitis, Antanas Kirkus, Juozas Vodicka ir Kovas Žygas. Visi įžodį davusieji džiaugėsi jūrskautišku „krikštu“ ežere.

Savaitgalio metu j. budys Šarūnas Brakauskas perėmė pareigas iš j.p.s. Alekso Rimeikos. Išvykti turėjo j.s., Petras Jokubauskas ir j.v.s. Antanas Levanas, Vair. Aras Galinaitis ir Julius Degesys buvo pakviesti vadovų pareigoms.

Antroji savaitė stovykloje buvo smagi. Atvėsęs oras visus atgaivino. Pirmadienį visi, išskyrus bebrus, dalyvavo kanonų iškyloje. Upė buvo lengvai „nugalėta“, tik keliems teko neplanuotas „išsimau-

dymas“.

Savaitei įpusėjus jūrų jauniai išskylavo prie Michigan ežero, kurio pakrantėje smagiai praleido dieną. Bebrai turėjo progą aplankyti Pakrantių apsaugos (Coast Guard) stotį prie Michigan ežero.

Kaip viskas gyvenime — baigėsi ir ši maloni stovykla. Jūrų skautai ir skautės kartu nuleido stovyklos vimpilą, buvo perskaiyti paskutiniai įsakymai ir pranešimai, įteiktos dovanos. Pavyzdgingiausiu jūrų skautu buvo paskelbtas ir apdovanotas Julius Degesys. Iš Floridos lankyti stovyklos atvykęs brolis Julius tuoj pasiūlė prisidėti prie darbų. Tai puikus pavyzdys visiems jūrų skautams.

Stovykla baigėsi. Buvo gera ir smagu: aidai aidėjo, ošė bangos, „Vilties švyturis“ žibėjo.

Brolis Romas

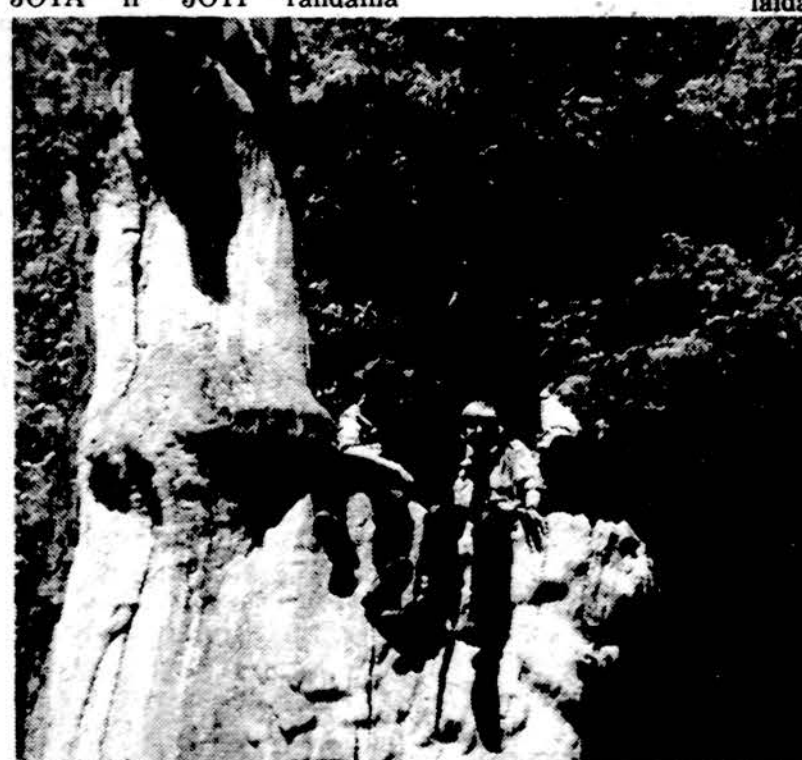
JAMBOREE ORO BANGOMIS IR „INTERNET“

42-ji Jamboree oro bangomis (JOTA) vyks š.m. spalio 16-17 d. Jau trečiometai Jamboree „Internete“ (JOTI) bus pasiekiama tą patį savaitgalį. JOTA yra didžiausias metinis Pasaulinio Skautų judėjimo renginys, kuriame kasmet dalyvauja daugiau negu pusė milijono skautų.

Pranešimas iš 41-mos JOTA žymi dalyvavimą 114 šalių su 10,180 JOTA radio stotčių. Dauguma tų stotčių jungė „Internete“ su mėgėjų radio stotimis. Pasaulinis Skautų biuras turėjo artį 1 milijoną kontaktų šios JOTI deka.

Radio skautavimui patarėjas yra Yves Margot (Šveicarija), o metinio pranešimo konsultantas yra Richard Middlekoop (Olandija). Pasaulinio JOTI koordinatorius yra Dany Schwendener (Šveicarija).

Vėliausia informacija apie JOTA ir JOTI randama

Ant Gėdimino ažuolo kamieno pasilipę skautai geria gražių tėvynės gamtovaizdžių. Iš k. Gintautas Ciunis, Daunantas Ciunis ir Petras Jurkūnas.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami pašto išlaidas, pakvitevimų už prenumeratą nesimūdami. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laišką patyrimo, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant iš Lietuvos:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausio redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpelis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisyti savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

SKAUTIŠKI RENGINIAI

Čikagoje

Rugsėjo 19 d. — Dalyvavimas atnaujinto Dariaus ir Girėno paminklo Marquette parke atidarymo iškilmėse.

Spalio 2 d. — „Lituanicos“ skautų tunto 50 metų veiklos suaktuvinė vakaronė ir pokylis Willowbrook pokylių salėje, Willow Springs, IL.

Spalio 15-17 d. — Akademinio Skautų sąjūdžio suvažiavimas Čikagoje.

Spalio 23 d. — „Puota jūros dugne“, jūros skautų ir skautiukų tradicinis vakaras PLC sporto salėje, Lemonte.

Gruodžio 10 d. — Tradicinės jūros skautiukų ir skautų Kūties PLC, Lemonte.

Sausio 23 d. — Tradicinė jūros skautų ir skautiukų iškilminga Klaipėdos dienos sueiga PLC Lemonte.

Sausio 29 d. — Slidinėjimo iškyla.

Kovo 5 d. — Tradicinė skautų ir skautiukų Kaziuko mugė Jaunimo centre.

Skautų ir skautiukų registracija naujiems 1999-2000 veiklos metams bus vykdoma šeštadienį, rugsėjo 11 d. Jaunimo centre, Čikagoje ir Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Smulkesnes žinias pateiksime ateinančio trečiadienio „Skautybės kelio“ laidoje.

www.scout.org.

Iš „World Scouting News“ 1999 m. gegužės-birželio laida

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4847 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyt. su Northwestern un-to diplomu, lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai primami absoliučiai punktualiai. Susitarimai (kalbėti angliskai)
Tel. (708) 422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZINAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydymas
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave., Suite 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-8865
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽILBIS, M.D.
INDRE RUDAITIS, O.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0080
3825 Highland Ave.,
Tower 1, Suite 3 C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 435-0120

BIRUTĖ L. PUMPUTIS, M.D.
Fellow: American Academy of
Family Practice
SEIMOS GYDYTOJA
320 W. 61st Ave. (219) 947-6279
Hobart, IN 46342 Fax (219) 947-6238

DR. PETRAS KISIELIUS
INKSTŲ GYDYTOJAS
Center for help,
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2809
Valandos sutarimu.

NIJOLĖ STANKEVICIŪTĖ, M.D.
Board Certified, Internal Medicine
Valandos jūsų patogumui
Holy Cross Professional Pavilion
3 fl. South
Lithuanian Plaza Ct. at California Ave.
Chicago, IL 60629
Tel. 773-471-7879

„LITUANICOS“ TUNTO JUBILIEJUS

„Lituanicos“ skautų tuntas šįmet švenčia 50 metų jubiliejų. Sukaktuvinė vakaronė ir pokylis š.m. spalio 2 d. vyks Willowbrook pokylių salėje, Willow Springs, IL. Numatomos ir mažesnės vakaronės Jaunimo centre ir PLC, Lemonte. Sekite pranešimus spaudoje.

AKADEMINIO SKAUTŲ SAJŪDŽIO RENGINIAI 1999 METAIS

Spalio 15 — 17 d., ASS suvažiavimas Čikagoje.

„Tėvynės meilės dienos“ iškyloje, Veliuonoje, ant Gėdimino kapo kalno prityrusių skautų žodį davė broliai ir sesės. Iš k. vadas v.s. Alina Dvoreckienė, Julija Mikšėnaitė, Daunantas Ciunis, Jolanta Murauskaitė ir Gintautas Ciunis.

OPIAUSIAS — IGNALINOS KLAUSIMAS

LIŪDA RUGIENIENĖ

LR Seimo Ekonomikos komiteto pirmininko Alberto Šimėno pranešimas LR Seimo ir JAV Lietuvių Bendruomenės atstovų komisijai 1999 m. kovo 5d.

Kovo mėnesį Lietuvos energetikos strategiją dar nebuvo patvirtinta Lietuvos Respublikos Seime, nebuvo Seimo pozicijos. Ekonomikos komiteto pirmininkas Albertas Šimėnas elektros energetikos klausimu komisijai išsakė tik savo asmeninę nuomonę, kuri gana vaizdžiai išryškina spėstinas problemas, rengiantis stoti į Europos Sąjungą. A. Šimėnas kalbėjo:

— Pirmiausia reikia pažymėti, kad Lietuva kokybiškai perėjo prie trečiojo tarpsnio. Pirmasis — tai buvo teisinė reforma, teisės aktų ūkinei veiklai pakeitimas, pereinantis iš buvusios ekonomikos prie rinkos ekonomikos, ta sistema yra ir dabar derinama su Europos Sąjungos teise. Tas tarpsnis jau artėja prie pabaigos, įstatymai jau derinami.

Buvo antras didelis, labai stambus darbas, kuris dar šiuo metu nebaigtas, bet artėja prie pabaigos, tai yra privatizavimas, valstybinio sektoriaus perdavimas į privačias rankas. Tai yra rinkos ekonomikos esminis požymis. Dabar jau galime teigti, kad apie 70 proc. produkcijos gamina privatiame sektoriuje ir tokiu būdu valstybinis sektorius tikrai tapo nedominuojančiu.

Dabar prasidėjo tretiasis tarpsnis — ūkio struktūrinė reforma, pradėta nuo paties aktualiausio sektoriaus. Vienas sektorius, kur tikrai yra problema ir reikalingi sprendimai, lemiantys Lietuvos ūkio raidą — pirmiausia energetikos sektoriuje, ir netolimoje ateityje mes ne mažiau kalbėsime apie žemės ūkio sektorių. Tai du sektoriai su labai rimtomis problemomis. Čia kalbėsime prelegentai išsakė pozicijas, nuomones dėl vienos kitos problemos šiam sektoriuje. Matyt, tik po tam tikro laiko bus visiškai aišku, kaip iš tiesų buvo geriausiai daryti ir kur buvo padarytos klaidos.

Dėl energetinio sektoriaus galima pasakyti, kad šioje energetinio sektoriaus dalyje, elektros energijos, ne naftos sektoriaus, ne šiluminės energetikos, yra trys mūsų problemos: tai pagrindinės problemos. Tai patikimo energijos tiekimo užtikrinimas; energetinės sistemos poveikio aplinkai saugumo užtikrinimas; trečia, konkurentiško energetinio sektoriaus sukūrimas.

Iki šiol buvo manoma, kad Lietuvos energetinės sistemos patikimumą garantuoja tai, kad ji yra gana stambi Rytų Rusijos energetinės sistemos dalis, ji labai didelė, pastoviai veikianti ir mums tikrai turi būti saugu tokioje didelėje sistemoje. Tačiau praėjusiais metais rugsėjo mėnesį sutriko Rusijos energetinio tinklo techniniai parametrai, dažnis nukrito iki kritinės ribos ir iškilo pavojus, kad mums reikės uždaryti Ignalinos AE. O ką tai reiškia, kai staiga reikia viską uždaryti? Kai gamina, iš esmės, aprūpina mūsų visų sektorių elektros energija, ji aiškiai dominuojanti ūkyje.

Susidariusi situacija parodė, kad Rusijos energetinis tinklas nėra pakankamai pastovus, yra pažeidžiamas, ir Baltijos regiono tinklų patikimumą lemia Rusijos energetinis tinklas. Todėl iškilo būtinybė, kad mūsų energetinė sistema, taip pat ir energijos tinklai būtų sujungti su Vakarų energetiniais tinklais, per kuriuos jau būtų galima tiekti alternatyvią energiją su pastoviomis charakteristikomis. Iš tiesų mūsų ūkis integruojasi į Europos Sąjungą, o energetinės sistemos integravimui reikalingi kaip neįsivaizduojami, taip ir neįsivaizduojami.

Čia galima kalbėti ir apie dujų sistemos sujungimą, ir energetinių tinklų sujungimą. Tos problemos buvo gvildenamos ir buvo bandoma spręsti. Jau tada ministras Leonas Ašmantas galvojo apie linijų tiesimą į pietus ir sujungimą. Tačiau visą laiką toliau kalbų niekas nepajuda.

Kita problema, apie kurią dabar daug kalbama, tai energetinės sistemos poveikio aplinkai saugumo užtikrinimas. Kaip žinome, mūsų pagrindinis elektros energijos šaltinis yra Ignalinos atominė elektrinė, kuri gamina 80-85 proc. visos elektros energijos. Dabar turim tikrai labai sudėtingą situaciją, nes Europos Sąjungą mano, kad šia atominę elektrinę tikslingai uždaryti, nepasibaigus jos techniniam pase numatytam eksploataavimo laikotarpiui. Argumentai yra, kad tokio tipo reaktoriai, kurie yra Ignalinoje, nėra saugūs. Jų toks potencialas, todėl atmetamos diskusijos, kad tokie reaktoriai galėtų dirbti. Jie panašūs į Černobylio, tokio pat tipo, todėl

Nuotr.: Ignalinos atominė elektrinė — viena pagrindinių kiliųjų Lietuvos kelyje į Europos Sąjungą (ES), kuri nuolat primena apie jėgaines pirmalaikį sustabdymą, laukiant pakvietimo derėtis dėl narystės ES.

tokie reaktoriai neturėtų veikti Europos Sąjungos teritorijoje. O mes rengiamės integruotis į Europos Sąjungą.

Antras jų argumentas, kad Lietuva 1994 metais pasirašė atominio saugumo sutartį, kur išpareigojo nekeisti kanalų, pirmą bloką uždaryti 2002 metais, o antrą apie 2007 metus. Dar vienas argumentas — Lietuva turi pakankamai elektros energijos. Mes energijos gaminame tiek, kiek Vengrija gamina, o Vengrijoje du su karto kartą daugiau gyventojų, tik mes ją naudojame neefektyviai. Dar vienas jų argumentas: energija yra nukainota ir vietiniai vartotojai moka kur kas brangiau negu užsienio vartotojai. Be to, užsienio vartotojai, turim omenyje mūsų kaimynę Baltarusiją, yra skolingi, tai yra mes eksportuojame, o už eksportą negauname pajamų tokių, kokios priklausytų.

Jeigu Lietuva atsakys uždaryti elektrinę ir eksploatuoti ją iki numatytų techninių terminų, tokiu atveju Europos Sąjungos valstybės boikotuotų tokios elektros energijos eksportą į Europą, nes jie patys rengiasi uždaryti atominės.

Lietuva tai pat turi labai rimtų argumentų šioje diskusijoje.

Pirma, į Europos Sąjungą priimami kriterijai Kopenhagoje buvo suformuoti visoms šalims vienodi. Ten apie jokią atominę elektrinę nekalbama, o kalbama apie rinkos ekonomiką, apie jos konkurentiškumą. Tai, pradedant derybomis, mes sakom, kodėl mums ieškote papildomų kriterijų, apie kokius nebuvo kalbos. Mes sakome, kad pakviesti deryboms, tai toliau ir spresim dėl atominės energetikos, o ne prieš derybas.

Kitas dalykas, dėl kurio Lie-

tuva argumentuoja ir turi savo poziciją, kad kuro kanalų keitimas numatytas sutartyje, buvo siejamas su tuo, kad tuo metu dar nebuvo pakankamai saugu, nebuvo atasta technologijų, kaip saugiai pakeisti. Juk išpareigojimas ne dėl paties kanalų, keisti ar nekeisti, o kad elektrinė būtų saugi ir tenkintų tarptautinius atominės saugos reikalavimus.

Tokių atvejų, jeigu uždarytume elektrinę anksčiau, mums pritrūktų energetinių pajėgumų. Juo labiau, kad kai kurie yra susidėję. Pavyzdžiui, ir Elektrėnuose jau reikia pakeisti daug dalių. Mes patys pritrūktume elektros energijos.

Nėra nė vienos tarptautinės studijos, kurioje būtų teigiama, kad Ignalina nesaugi. Mes dar argumentuojame, kad Ignalinos AE uždaryti galim su minimaliais nuostoliais savo ekonomikai, todėl turi būti rastos būtinios lėšos, norint uždaryti. Taigi vienos pusės argumentai, kitos pusės argumentai, ir dabar kaip tik yra kryžkelė, apsisprendimo laikotarpis, kokį mums priimti sprendimą šiuo klausimu. Eijam lyg ir padarė Europos Sąjungą. Mums sako, spreskit dėl Ignalinos atominės, duokit atsakymą. Susidaro toks įspūdis, kad mums reikia duoti atsakymą, norint teigiamai spręsti klausimą šių metų pabaigoje dėl kvietimo deryboms į Europos Sąjungą, kuris vyks Helsinkyje. Kokie galimi atsakymų variantai? Ir frakcijos, ir mūsų komitetas, ir atskiri specialistai, ir valdžios struktūros tuo klausimu pasiūlys. Aš pabandyčiau išdėstyti tą poziciją, kuri, manau, vienas iš galimų variantų.

Kalbant apie garsiąją sutartį 1994 m. pagal kurią mes išpareigojam uždaryti

atominę elektrinę anksčiau jos eksploataavimo numatytų terminų, mano nuomone, ši sutartis interpretuojama ne visai tiksliai. Jeigu jau vienoje sutarties pusėje yra padėta atominė elektrinė, kad ją reikėtų uždaryti, o antroje pusėje Europos rekonstrukcijos banko negrąžinama parama 33 mln. eurių (40 mln. dolerių), tai dabar padėkim ant svarstyklės vienoje pusėje milijardus kainuojančią elektrinę ir milijardus dolerių. Manau, kad ta sutartis tik tokia: iš vienos pusės Lietuva išpareigoja, kad bus saugiai eksploatuojama elektrinė, o iš kitos pusės bankas tam davė lėšų, kad būtų saugiau ją eksploatuoti, nes visi suinteresuoti Ignalinos saugumu. Tai čia būtų korektiška interpretacija. Dar kartą sakau, tai nėra oficiali valstybės, komiteto, ar Seimo pozicija, čia yra tik tokia nuomone.

Kaip galima vertinti tą problemą dėl Ignalinos, koks galėtų būti atsakymas? Iš tiesų, jeigu Europos Sąjungos nuostatos reikalauja, kad tokio tipo elektrinių jie nepageidauja, o elektrinė yra ekonominė problema, tai ją galima spręsti ekonominėmis kategorijomis. Todėl Ignalinos problema galima spręsti trim principais.

Pirmas, kad Lietuva išpareigoja griežtai laikytis tarptautinių atominės energetikos saugos reikalavimų elektrinėms — besąlygiškai. Jeigu ten yra koks nors signalas, be abejojimo, mes nutraukiame ir negalime jos eksploatuoti. Apie tai ir kalbų negali būti. Detalizuotas projektas turėtų būti parengtas iki galo: darysime, jeigu toks dalykas įvyktų, kad ją iš tiesų reikėtų uždaryti. Šitas yra besąlygiškas reikalavimas.

(Nukelta į 5 psl.)

Danutė Bindokienė

Penkeri metai — brandūs vaisiai

Švenčiant ypatingas sukaktis, priprasta atsigręžti atgal, nes pagal tai, kas buvo, galima spėti, kas laukia ateityje. Jeigu tai sukaktis, kurią pasiekti reikėjo daugelio rankų tautos, svarbu paminėti ir tų rankų savininkus, padėjusius pakelti, kaip patarėlę sakoma, „didžiąją naštą“.

Jau prieš š.m. liepos mėnesio pradžią pradėjome užsiminti, kad šiame „Draugo“ švenčia 90-ąjį gimtadienį. Nors faktiškai sukaktis jau praėjusi, bet ją kartas nuo karto prisiminsime iki šių metų galo, sutampancio ir su šimtmečio, ir su tūkstantmečio pabaiga. Juk sukaktis pakankamai svarbi, paminėjimo verta! Tik keistoka, kad mūsų nuolatinių bendradarbių ar net skaitytojų, su dienraščiu draugavę daug dešimtmečių, dar iki šiol nepasidalino savo prisiminimais, neparašė laiškelio, straipsnio, kaip ir kada su „Draugu“ susipažino, kokį vaidmenį jis vaidino (ar vaidina) jų gyvenime. Norime tikėtis, kad iki metų pabaigos tokių straipsnių ir laišku atsiras, tad raginame visus savo „apdūjomus“ surašyti ir atsiųsti. Spausdinsime!

Džiugu, kad prisiminimų spragą gražiai užpildo šilti sveikinimai sukaitytojininkui „Draugui“, atsiųsti ir oficialių asmenų, ir eilinių skaitytojų, dažnai su dovana vieninteliam dienraščiui, leidžiamam lietuvių kalba už Lietuvos ribų. Esame visiems sveikinimo dėkingi! Dešimtmečių slinktyje keitėsi „Draugo“ redaktoriai, bendradarbiai, skaitytojai, net leidėjai. Iš Wilkes Barre, PA, kur „Draugas“ pirmą kartą parduotas į skaitytojų rankas, jis persikėlė į Čikagą, buvo paimtas į lietuvių t. marjonų globą, tapo dienraščiu. Vėliau įsikūrė patogiose patalpose — dabartiniame pastate — jo leidybą perėmė Lietuvių katalikų spaudos draugija (dabartinis pirm. dr. Petras Kisieliūnas), nors t. marjonai nepranyko iš dienraščio leidybos akiračio: „Drauga“ jie globoja, kai reikia, paremia, be to, dienraščio redakcija, administracija ir spaustuve naudojasi pastatu, kuris yra t. marjonų nuosavybė.

Vis tik vienas svarbiausių įvykių „Draugo“ istorijoje atsitiko prieš maždaug penkerius metus, kai gimė milijoninio fondo mintis — surinkti vieno milijono dolerių kapitalą, kuris užtikrintų dienraščio (1997.01.08).

„Komentatoriai, atrodo, ne neskaitytą pokalbį, bet triukšmą sukėlė vien iš nuogirdų. Siūlau visiems jiems atidžiai pastudijuoti kiekvieną pokalbį su akademiku eilutę. Vien kilnos tikslai, didi pagarba visų tautų žmonėms. O nuostabiausia, kad ministras Z. Zinkevičius užtikrina, kad šis fondas būtų skirtas tautų žmonių teisei mokytis savo tautos kalbą, kuria jie nori... Nelengva būti lyg svetimiems savojoje žemėje. Ir niekas dėl to skriaudų nekelti tarptautinių skandalų. Per pastaruosius ketverius metus, buvęs švietimo ir mokslo ministras V. Domarkas nieko konkretaus nepadarė, kad būtų sutvarkytas Rytų Lietuvos švietimas“ (Dieviškių „Ryto“ mokyklos direktore Danutė Andriuskevičiūtė, „Valstiečių laikraštis“, 1997.01.07).

„Šitoks ministro žodžių interpretavimas įmanomas tik tinkamai nemokant lietuvių kalbos. Kiekvienam lietuviui aišku, jog „ne piliėtis“ — tai „blogas piliėtis“. Juk sakydami „ne žmogus“, „ne mokins“, „ne šuo“, su prantame — „blogas žmogus“, „blogas mokins“, „blogas šuo“. Ministras neabejotinai kalba apie blogus, t.y. nelajalius piliėtis“ (Irena Gasperavičiūtė, „Aušra“, Lenkija Nr. 1).

„Argi ne reketu vadintinas ir gerai organizuotas švietiai keptų mažumų gynėjų (o gal naujųjų autonominių) ponų Ploksčio ir Vaškovičiaus pradetas ir placiū frontu palaikytas puolimas prieš rimčiausią programą atsinešusį valstybės švietimo ministrą?“ (Valdas Gurauskas, „Lietuvos aidas“, 1997.01.10)

(B.d.)

KAIP AŠ BUVAU MINISTRU

ZIGMAS ZINKEVIČIUS

Nr.9

Tęsinys

Novošišką J., Osis J., Paplauskienė R., Patriubavičius J. A., Petrulionis B., Filipavičius P., Pupkis A., Pužiškis K., Raulinaitis G., Remienė M., Rybak L., Rybak T., Rimdžius J., Sabienė D., Salytė-Satkauskienė O., Saulynas A., Savickaja I., Spirkauskas A., Spirkauskienė Z., Srebalienė A., Staniulis G., Surmietis J., Šapalas V., Šedienė I., Špokienė O., Švalkovskij V., Timofejevičienė O., Tomkus J., Truskauskienė J., Učkoronis J., Vederaitė A., Vilimas D., Vilniškis V., Virbalas J., Vitkauskas V., Volungevičius J., Žalėnas V., Žygas J., Nezgada V.

Turinį rodo straipsnių antraštės, pvz., „Padėkime ministrai prof. Z. Zinkevičiui“, „Pritariame ministro Zigmą Zinkevičiaus pozicijai“, „Mes — su Jumis, ponas Ministrė!“, „Dėl akademiko Z. Zinkevičiaus remimo“, „Ministras, turintis valstybinės mokyklos viziją“, „Lietuvių kalbai — deramą vietą!“, „Lietuvos piliečių aljansas iškraipė „Valstiečių laikraščio“ publikaciją“, „Griauštiniai nugarūmėjusi ir pan. Pateikiu kai kurias įdomesnes tų straipsnių ir pareiškimų mintis:

„Mes, Vilniaus rajono Valčiūnų kaimo gyventojai, ir rusai, ir lenkai, savo vaikus leidžiame į lietuviškas darselio grupes. Daugelis jų paauge taip pat lankys lietuviškas mokyklas. Manome, kad tai pats geriausias

būdas išmokyti valstybinę kalbą... Nereikia pulti švietimo ir mokslo ministro, akademiko Z. Zinkevičiaus, kad jis nori visų mūsų vaikus išmokyti lietuvių kalbos... Ko čia pykti, jei vaikai, gyvendami Lietuvoje, nori išmokyti gerai kalbėti lietuviškai“ (grupė kaimo gyventojų nelietuvių, „Valstiečių laikraštis“ 1997.02.04).

„Sunku jauniems žmonėms, baigusiems nelietuviškas mokyklas ir nesugebantiems net bedarbio kortelės užpildyti... Skiriama daug lėšų kitakalbių vadovėliams ir mokymui, ir visa tai vien dėl to, kad tie žmonės tapę antrarūšiiais savo valstybėje“ (Petras Girdziuskas, „Lietuvos aidas“, 1997.01.10).

„Demokratinės regioninės savivaldos yra geras dalykas, bet Šalčininkų ir Vilniaus rajonų (kur lietuvių yra tautinė mažuma) savivaldybės piktnaudžiauja savo teisėmis ir galiomis. Piktnaudžiauja grubiai ir akieplėšiai. Padėtis visai nenormali. Naujasis švietimo ir mokslo ministras siekia taisyti padėtį, stiprindamas valstybinės kalbos mokymą ir anaipol nepažeisdamas lenkiškų mokyklų statuso. O čia vėl triukšmas didžiausias, melas akieplėšiausias, kad ministras uždarys 130 lenkiškų mokyklų. Kad lauzomas pasirašytas Lenkijos-Lietuvos traktatas“ (Jonas Surmietis iš Gdanskio, Lenkija, „Voruta“, 1997 m. Nr. 11).

„Niekas nekėlė triukšmo, nesikreipė į tarptautines organizacijas ir net nesiole atsisistatydinti nei L. Rybakui, nei L. Janušauskienei, nei J. Jankovskiui, nei J. Džilbo už tai, kad jie ignoruoja Valstybės įstatymus ir

neįsteigė mokyklų valstybine kalba? Ar tai — ne anti-lietuviška, ne ativalstybinė veikla? Ar pareigūnas, teigiantis, kad Vilniaus yra, buvo ir bus lenkų žemė, tik lietuvių ją okupavo, yra lojalus Lietuvos pilietis? Kurioje nors kitoje valstybėje tokie pareigūnai už tokią veiklą seniai jau bent iš darbo būtų išvaryti. O Lietuvoje nieko: jie dirba ir juos „diskriminuoja““ (Vincas Zalenas, „Voruta“, 1997, Nr. 2).

Beje, vienas iš antilietuviškų švietimo darbuotojų, buvęs Aukščiausios tarybos narys ir nebašavęs už Lietuvos nepriklausomybę, kūręs teritorinę lenkų autonomiją, dalyvavęs autonominių priešvalstybinės sueigose Stanislovas Akanovičius išdriso net prašyti už nuopelnus Lietuvai skiriamos Valstybinės pensijos! Aloyzas Sakalas parašė jam rekomendaciją. Tokia pensija būtų paskyrę nebent eldėdėpistai ir socialdemokratai.

„Koks absurdas, kad Lietuvoje reikia reikalauti steigti lietuviškas mokyklas, kad švietimo sąlygas diktuotų autonominiškai“ (Rūta Paplauskienė, „Lietuvos aidas“, 1997.01.15).

„Atėjus į I klasę Punsko, Seinų vaikinukas jau turi mokėti lenkiškai, vien tik ta kalba mokytis istorijos, geografijos, krašto pažinimo... Lenkijoje tik taip yra! Kur tie didieji lenkai buvo anksčiau, kai daugelis jų „tautietį“ beveik visai surusėjo? Jie sėdėjo LKP(b) CK rajonų komitetuose, prof. Z. Zinkevičius atsidėjęs tyrė lietuvių kalbą, jos istoriją, mokė to iš širdies savo studentus, visą Lietuvą. Profesoriai ir dabar išdriso tiesą pasakyti“ (Vytautas Vitkauskas, „Lietuvos ai-

KAIP GYVENA SUGRĮŽĘ Į TĖVYNĘ

Po Lietuvos nepriklausomybės atstatymo iki dabar nemažai tautiečių sugrįžo į tėvynę. Vieni iš Sibiro, kitų tremties vietų „placioje tėvynėje“, kiti iš Vakarų pasaulio ar tolimosios Australijos. Vieni gerai išlaikę lietuvių kalbą ir tautinę savimone, kiti ne taip jau gerai. Vienus traukė savojo krašto, savų žmonių ilgesys, kitus viliojo darbai, galimybės atsikuriantioje valstybėje. Treti po išgyventų audrų ir perkūnijų plačiajame pasaulyje panorą tėvynėje su laukia savo saulėlydžio.

Dauguma tautiečių pasuko į sostinę Vilnių. Vieni — prezidentūrą, kiti — į Seimo rūmus, tretį — į sutaupytais doleriais suremontuotus senamiesčio butus, taip, kaip pridera amerikiečiams ar kanadiečiams. Tik maža dalis garbingo amžiaus grįžusių pasirinko slaugymo namus Baltupiuose ar Valakampiuose, įsikūrusiuose tarp Vilniaus miškų, kur nakties ramybę kartais nutraukia Panerių lakštingalų balsai ir retai pravažiuojantis automobilis.

Sugrįžusius aplankius

Vasara yra patogiausias metas aplankyti gimines, draugus Klaipėdoje, Kaune ar Vilniuje, čia aplankant ir sugrįžusius. Labai sunku aplankyti prezidentūros aukštuose bokštuose sėdintį, valstybę varijantį studijų bei gimnazijos dienų draugus, su kuriais Vokietijoje ir dėdės Samo žemėje daug skautiškų laužų buvo kūrę, daug Santaros Šviesos suvažiavimų Tabor Farm kartu buvo praleista.

Skambinant prezidentūrai atsiliepa labai malonus sekretorius, kuris paaiškina, kad dabar vyksta posėdžiai. Jie vyksta kas rytą, o po pietų laikas vėl užimtas.

Buvusių skautišką brolių ir studijų kolegą Raimundą Mieželį, dabartinį Lietuvos respublikos prezidento pirmąjį patarėją, vieną vakarą suradau namuose.

— Sakyk, Raimundai, ar yra galimybių pamatyti tave ir prezidentūrą? — save pristatęs užklauso.

— Yra, tik nežinau kada. Ar ilgai čia busi?

— Liko dar viena savaitė. Gal ketvirtadienį ar penktadienį?

— Visa savaitė labai užimta. Nežinau, ar išeis. Palik man savo giminių telefoną. Pasikambinsiu, — baigėsi pokalbis.

Skambucio nesulaukiau. Supratau, kad esu naivus turist. Ne tokiems lankyti prezidentūrą ir pasaulio problemas sprendžiančius pareigūnus.

Seimas tuščias. Ten dirbantys studijų kolegos — vasaros

atostogose. Tik vienintelis PLB atstovas Lietuvoje Gabrielius Žemkalnis ir jo sekretorė sėdėjo kuklioje dviejų kambarių būstinėje.

— Atvežiau jums naujausią „Pasaulio lietuvi“. Tiesiai iš „Draugo“ spaustuvs, — prisiščiau.

— Labai ačiū. Jau turiu. Šiandien gavome 20 egzempliorių. Labai laiku. Ryt skrendu į Maskvą. Po to lankysiu visas lietuvių bendruomenes Rusijoje.

Šaunų butą suremontuotame, gražiai išdėzdytame senamiesčio name netoli rotušės turi kolega Regimantas V. Iš JAV jis atvyko vieną dieną vėliau negu aš. Regimantas Amerikoje dar dirba, tačiau iš anksto apsirūpino būstu pensininko dienoms tėvynėje. Visą savaitę vykstant „Vilniaus dienoms - 99“, nepavyko jo namuose surasti. Nenuostabu. Ir mes su giminėmis nemažai laiko praleidome įvairiausių muzikantų, dainininkų iš Lietuvos, kaimyninių kraštų, net iš Pietų Amerikos besiklausydami scenose prie rotušės. Seirikiškių parke ir pačiose senamiesčio gatvėse. Čia sukosi visokios parduotuvės, puotojo „Klausuciai“ alus, atvežtas iš Biržų ir Utenos, savo grožį demonstravo Vilniaus jaunimas.

Globos namuose

Vieną popietę pas mano gimines Zujūnuose, Vilniaus priemiestyje, svečiavosi Šarūnas ir Audronė Užgirisai, turistai iš šiaurinio Čikagos priemiesčio. Kartu su jais buvo jų mamos draugė, buvusi daktarė Elena Repšienė, kažkada gyvenusi Čikagoje ir Oak Lawn priemiestyje, o dabar grįžusi į tėvynę ir gyvenanti Vilniaus Baltupių EKMI Gerontologijos ir reabilitacijos centre. Centrą remia Maltos ordinas.

— Manęs gal nepazįstai, — sveikinasi E. Repšienė.

— Ar jūs jau seniai sugrįžote į tėvynę? — klausiau.

— Čia atvykau 1998 metų liepos pradžioje.

— Kaip pavyko vėl įsikurti tėvynėje?

— Labai gerai. Esu visiškai patenkinta, — pradėjome kalbėtis apie viešnios įsikūrimą gerontologijos centre.

— Kvietiu aplankyti ir paties pamatyti, — tęsė toliau.

— Dėdė, rytoj važiuosim į Tremtinių namus. Galėsime užsukti ir pas E. Repšienę, — pritarė mano giminitė dr. Rūta, atliekanti sveikatos priežiūrą Tremtinių namuose.

Gerontologijos ir reabilitacijos centrą suradome visai prie naujai pastatytos Vilniaus kunigų seminarijos. Buves komunistų partijos centro komiteto masyvus keturių aukštų

Juozas Mičiulis 99 metų sukakties minėjimas Vilniaus Tremtinių namuose. Iš kairės: Juozas Mičiulis, Anele Mičiulienė, už jos — Ona Strazdiene, Viktoras Alekna ir Tremtinių namų direktoriaus pavaduotojas Algirdas Gineika.

pastatas buvo apsuptas aukštaugių beržų mišku. Elena Repšienė yra įsikūrusi ketvirtame aukšte, dviejų kambarių su balkonais, virtuvėlės ir erdvios prausyklos bute. Mane stebino naujausio modelio prausyklos įrengimai, dušas, naujos grindys, sienos ir lubos su į jas įmontuotomis šviesomis.

— Ties patobulinimai atlikti mano pastangomis, — aiškino naujakurė Amerikos lietuvi.

— Pertvarkėme prausyklą, sutvarkėme langus, abu balkonai, abiejų kambarių sienas apdėmėme tapetais, iš sandėliuko virtuvėlę padarėme, nors jos nereikia. Visas remontas man kainavo 4,000 dolerių, nes norėjau gražiau, patogiau susitvarkyti.

— Ar centro administracija netrukdyt atlikti patobulinimus?

— Jie tam mielai pritarė, nes patys to nedarytų dėl brangumo.

Abiejų kambarių sienas puošė daugybė Murinos, Paukštiečių, Petrikonio paveikslų. Puošnūs staliukai ir vitražinės lempos atrodė lyg iš Amerikos.

— Kaip matote, visus patobulinimus ir dalį baldų atsivežiau iš Amerikos. „Atlanta“ iki Klaipėdos atvežė 52 dėžes su mano reikmenimis. Kitų gyventojų kambariai to neturi.

— O kaip jus maitina?

— Gerai. Tikrai užtenka. Tik vaisių nusiperkama mieste.

— O koks mėnesinis mokeskis?

— Amerikiečiams — 600 dolerių. Už šią sumą mums suteikiama visa medicinos priežiūra ir ligoninės, o taip pat mums rūpinasi ir švaros tarnyba. Vietiniai agyventojai moka 80 proc. savo pensijos sumos, jei pensija ne mažesnė negu 400 litų per mėnesį, ir gauna vieną kambarį.

— Jūs turite žuolės parketo grindis, gražius naujus kilimus, sofą, fotelius, miegamąjį.

Prie Vilniaus Tremtinių namų. Iš kairės: šių namų gyventojai Viktoras Alekna su žmona ir svečias Bronius Juodelis.

Ar ir jie iš Amerikos?

— Ne, jie duoti kartu su butu. Juos visi turi.

— Ar norint čia patekti buvo eilė?

— Taip. Turėjau laukti pusę metų. Gyventojai iš Amerikos čia labai laukiami, ir aš manau, kad sąlygos čia labai geros. Juk čia buvo ir Clevelando „Grandinėlių“ vadovas Liudas Sagys. Žinoma, jo slaugė, būdęsijus 24 valandas, reikėjo atskirai samdyti.

Norėdami pažūrėti, kaip atrodo nesuremontuotos centro patalpos, užsukome pas kanadietį iš Toronto Joną Vaidotą ir jo sergancią žmoną. Žinoma, čia sienos nebuvo nukabinotos paveikslais ir vitražinės lempos nestovėjo ant staliukų. Vonia buvo senoviška, bet švari, viskas baltai išdėzta.

Centras taip pat turi erdvią valgyklą. Tiems, kurie ten nebėgi nūeiti, maistas yra atnešamas į kambarius. Erdvūs aukštų koridoriai, aukštus jungiantys vežimėlių takai buvo dengti raudonais kilimais.

— Čia partijos centro komiteto palikimas, — juokėsi Rūta. Aukštų balkonų viduje

puošė didelės žydinčios kiniečių rožės ir kiti žalumynai. — Ką perduoti buvusiems kaimynams Čikagoje? — atsisveikiname.

— Perduokit geriausias linkėjimus ir kvietimą atvykti čia, — palydėjo mus Elena Repšienė.

Tremtinių namuose

Beržų ir pušų miškais apsuptuose Valakampiuose stovi Tremtinių namai. Prieš dešimtmetį čia buvo partiečių pastato pristatyta koplyčia, kurioje yra 60 kėdžių. Tremtinių namai turi apie 35 butus, kuriuose gyvena 75 žmonės, dviems asmenims skiriamas butas, kuriame — du kambariai, virtuvė ir prausykla.

Viengungiai turi vieną kambarį ir su kaimynu naudojasi bendra virtuve ir prausykla. Čia patalpos nedidelės, be puošnių baldų, bet visur švaru, išdėzta. Maisto gaminiams čia tenka pasirūpinti patiems gyventojams, taip pat ir namų ruošai. Ambulatorijoje dr. Rūta būna dvi dienas per savaitę ir suteikia medicinos paslaugas tiems, kuriems labiausiai jų reikia. Prie pastato — sodelis su suoliukais ir gėlėmis.

Ryte, mums atvykus, čia jau sėdėjo gyventojai, aptardami valdžios vyrų populiarumą ir kitas Vilniaus aktualijas. Mus pasitiko ir krivių krivaitį panašus Viktoras Alekna. Neaukšto ūgio buvęs gimnazijos mokytojas, lietuviškas, 1945 metais išvežtas į Vorkutos anglų kasyklą, sugrįžo 1957 metais ir su žmona gyvena įvairiose Lietuvos vietovėse.

— Kai Tremtinių namai atsirado, padaviau prašymą čia gyventi. Priėmė, nors dauguma čia dabar iš tremties vietų atvykę tremtinių palikuonys, — šypsojosi labai malonus veido V. Alekna, kviesdamas jį aplankyti.

— Beržų ir pušų miškais apsuptuose Valakampiuose stovi Tremtinių namai. Prieš dešimtmetį čia buvo partiečių pastato pristatyta koplyčia, kurioje yra 60 kėdžių. Tremtinių namai turi apie 35 butus, kuriuose gyvena 75 žmonės, dviems asmenims skiriamas butas, kuriame — du kambariai, virtuvė ir prausykla.

Viengungiai turi vieną kambarį ir su kaimynu naudojasi bendra virtuve ir prausykla. Čia patalpos nedidelės, be puošnių baldų, bet visur švaru, išdėzta. Maisto gaminiams čia tenka pasirūpinti patiems gyventojams, taip pat ir namų ruošai. Ambulatorijoje dr. Rūta būna dvi dienas per savaitę ir suteikia medicinos paslaugas tiems, kuriems labiausiai jų reikia. Prie pastato — sodelis su suoliukais ir gėlėmis.

Ryte, mums atvykus, čia jau sėdėjo gyventojai, aptardami valdžios vyrų populiarumą ir kitas Vilniaus aktualijas. Mus pasitiko ir krivių krivaitį panašus Viktoras Alekna. Neaukšto ūgio buvęs gimnazijos mokytojas, lietuviškas, 1945 metais išvežtas į Vorkutos anglų kasyklą, sugrįžo 1957 metais ir su žmona gyvena įvairiose Lietuvos vietovėse.

— Kai Tremtinių namai atsirado, padaviau prašymą čia gyventi. Priėmė, nors dauguma čia dabar iš tremties vietų atvykę tremtinių palikuonys, — šypsojosi labai malonus veido V. Alekna, kviesdamas jį aplankyti.

— Beržų ir pušų miškais apsuptuose Valakampiuose stovi Tremtinių namai. Prieš dešimtmetį čia buvo partiečių pastato pristatyta koplyčia, kurioje yra 60 kėdžių. Tremtinių namai turi apie 35 butus, kuriuose gyvena 75 žmonės, dviems asmenims skiriamas butas, kuriame — du kambariai, virtuvė ir prausykla.

Viengungiai turi vieną kambarį ir su kaimynu naudojasi bendra virtuve ir prausykla. Čia patalpos nedidelės, be puošnių baldų, bet visur švaru, išdėzta. Maisto gaminiams čia tenka pasirūpinti patiems gyventojams, taip pat ir namų ruošai. Ambulatorijoje dr. Rūta būna dvi dienas per savaitę ir suteikia medicinos paslaugas tiems, kuriems labiausiai jų reikia. Prie pastato — sodelis su suoliukais ir gėlėmis.

Ryte, mums atvykus, čia jau sėdėjo gyventojai, aptardami valdžios vyrų populiarumą ir kitas Vilniaus aktualijas. Mus pasitiko ir krivių krivaitį panašus Viktoras Alekna. Neaukšto ūgio buvęs gimnazijos mokytojas, lietuviškas, 1945 metais išvežtas į Vorkutos anglų kasyklą, sugrįžo 1957 metais ir su žmona gyvena įvairiose Lietuvos vietovėse.

— Kai Tremtinių namai atsirado, padaviau prašymą čia gyventi. Priėmė, nors dauguma čia dabar iš tremties vietų atvykę tremtinių palikuonys, — šypsojosi labai malonus veido V. Alekna, kviesdamas jį aplankyti.

— Beržų ir pušų miškais apsuptuose Valakampiuose stovi Tremtinių namai. Prieš dešimtmetį čia buvo partiečių pastato pristatyta koplyčia, kurioje yra 60 kėdžių. Tremtinių namai turi apie 35 butus, kuriuose gyvena 75 žmonės, dviems asmenims skiriamas butas, kuriame — du kambariai, virtuvė ir prausykla.

Viengungiai turi vieną kambarį ir su kaimynu naudojasi bendra virtuve ir prausykla. Čia patalpos nedidelės, be puošnių baldų, bet visur švaru, išdėzta. Maisto gaminiams čia tenka pasirūpinti patiems gyventojams, taip pat ir namų ruošai. Ambulatorijoje dr. Rūta būna dvi dienas per savaitę ir suteikia medicinos paslaugas tiems, kuriems labiausiai jų reikia. Prie pastato — sodelis su suoliukais ir gėlėmis.

Ryte, mums atvykus, čia jau sėdėjo gyventojai, aptardami valdžios vyrų populiarumą ir kitas Vilniaus aktualijas. Mus pasitiko ir krivių krivaitį panašus Viktoras Alekna. Neaukšto ūgio buvęs gimnazijos mokytojas, lietuviškas, 1945 metais išvežtas į Vorkutos anglų kasyklą, sugrįžo 1957 metais ir su žmona gyvena įvairiose Lietuvos vietovėse.

— Kai Tremtinių namai atsirado, padaviau prašymą čia gyventi. Priėmė, nors dauguma čia dabar iš tremties vietų atvykę tremtinių palikuonys, — šypsojosi labai malonus veido V. Alekna, kviesdamas jį aplankyti.

— Beržų ir pušų miškais apsuptuose Valakampiuose stovi Tremtinių namai. Prieš dešimtmetį čia buvo partiečių pastato pristatyta koplyčia, kurioje yra 60 kėdžių. Tremtinių namai turi apie 35 butus, kuriuose gyvena 75 žmonės, dviems asmenims skiriamas butas, kuriame — du kambariai, virtuvė ir prausykla.

Viengungiai turi vieną kambarį ir su kaimynu naudojasi bendra virtuve ir prausykla. Čia patalpos nedidelės, be puošnių baldų, bet visur švaru, išdėzta. Maisto gaminiams čia tenka pasirūpinti patiems gyventojams, taip pat ir namų ruošai. Ambulatorijoje dr. Rūta būna dvi dienas per savaitę ir suteikia medicinos paslaugas tiems, kuriems labiausiai jų reikia. Prie pastato — sodelis su suoliukais ir gėlėmis.

Ryte, mums atvykus, čia jau sėdėjo gyventojai, aptardami valdžios vyrų populiarumą ir kitas Vilniaus aktualijas. Mus pasitiko ir krivių krivaitį panašus Viktoras Alekna. Neaukšto ūgio buvęs gimnazijos mokytojas, lietuviškas, 1945 metais išvežtas į Vorkutos anglų kasyklą, sugrįžo 1957 metais ir su žmona gyvena įvairiose Lietuvos vietovėse.

Vilniaus Gerontologijos ir reabilitacijos centras. Nuotraukoje: centro gyventojas Elena Repšienė (dešinėje) ir du kartus per savaitę centro gyventojų sveikata tikrinanti gydytoja Rūta Virbašienė. Nuotr. B. Juodelio

Štai taip įsikūrusi Vilniaus Gerontologijos ir reabilitacijos centro gyventojas Elena Repšienė. Visas jos buto remontas kainavo 4,000 dol., o dabar buto išlaikymas atsieina 600 dol. per mėnesį. Už šią sumą suteikiama medicinos priežiūra, ligoninės, taip pat namais rūpinasi ir švaros tarnyba. Nuotr. Bronius Juodelis

SKELBIMAI

ELEKTROS
[VEDIMAI - PATAISYMAI]
Turiu Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Of. Mgr. Aukštas
S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 66th Street
Tel. (708) 424-8854
(773) 581-8854

Muzika vestuvėms ir pokyliams!
Tel. 708-267-1645;
708-974-3919.
Virginijus Švabas.

Rafaliinga moteris prisiūti smulkų
moterį ir namus. Atskirai rafaliinga
moteris prisiūti namus ir tris
mėgaites. Šiek tiek anglų kalbos būn
naudinga. Alga, kambarys, maistas ir
kelionės apmokamos. Darbas Kalifornijoje.
Tel. 510-428-8181 arba 510-454-4100.

Geras, darbštus lietuvis stalius,
gimę ir augę Amerikoje, ieško
buto Čikagos priemiesčiuose.
Skambinti Vytiui, tel. 708-222-
6874, arba palikite žinutę.

52 m. vyras ieško darbo.
Gali prižiūrėti senelius, atlikti
namų apyvokos darbus ir
gyventi kartu.
Tel. 630-922-1381.

Moteris, turinti geras rekomendacijas, ieško darbo: gali
prižiūrėti senus žmones, padėti
namų ruošoje ir gyventi kartu.
Tel. 708-839-8447.

Ieškome auklės prižiūrėti 2
mėgaites 4 m. ir 2 1/2 metų ir
padėti namų ruošoje
Washington, DC priemiestyje.
Tel. 301-251-9586.

For Rent
Marquette Pk. area heated with
range & refrig. One bdrm. \$350
mo., 2 bdrm. \$450 a mo.
Call 773-476-8727.

Moteris ieško darbo. Gali
prižiūrėti vaikus, senelius
arba dirbti kitus darbus.
Tel. 630-321-0464.

Vienas jo kambarys buvo
panašus į biblioteką. Stalas
apkrautas knygomis ir laik-
raščiais.

— Pensijos likutį nuo buto ir
maisto išleidžiu spaudo.

— O ką mokate už pastogę?

— klausiau.

— Už save ir žmoną — 150
litų per mėnesį.

— Ar „Sodra“ pensijas išmo-
ka laiku?

— Visaip būna. Kaip gi iš-
mokės, negaudama pinigų iš
valstybės izdo? Skolinasi ir
moka. Visi sėdime skolose.

Grįžęs iš Sibiro Viktoras
Alekna parašė dviejų tomų
knygą „Salomėjos Nėries gyve-
nimo ir kūrybos metraštis“.

Parašė poetės monografiją
„Salomėja“. Suredagavo jos
poezijos žodyną. Paskutiniu
metu savo lėšomis 400 eg-
zempliorių tiražu išleido savo
poezijos rinkinį „Pilkų dienų
zingšneliai“. Jame — eilėraš-
čiai iš studentiškių dienų Vy-
tauto Didžiojo universitete, iš
Vorkutos lagerio ir iš sugrįžimo.

— Esu parašęs ir daugiau
leidinių, bet nėra lėšų jų iš-
leidimui, — liūdną tikrovę aiš-
kino Viktoras Alekna.

— Svetelius kviečiu prie sto-
lo, — iš antro kambario, ku-
riame stovėjo valgomas stal-
as ir ant jo garavo tik nese-
niai iškeptas kugelis, mus
kvietė jo žmona.

— Mūsų gamyba. Iš šviežių
bulvių.

Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

— Kugelis su grietine buvo
skanus. Po to valgėme šeim-
ninkės keptą pyragą ir gerėme
ciobrelių arbatą.

GREIT PARDUODA

RE/MAX
REALTORS
off. (773) 586-3959
home (708) 425-7160
pager (708) 886-4919

RIMAS L. STANKUS

• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybės įkainavimas vėliui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

Jeigu senatvėje ar negalioje jūs
norite globos ne senelių namuose,
bet jaukioje šeimyninėje
lietuviškoje aplinkoje, turėti
atskirą kambarį, lietuvišką
maistą, lietuvišką spaudą ir
knygas, sutaupti sunkiai
uždribus dolerius, skambinkite
Apolonijai, tel. 708-387-2067 ir
pasitarkite.

STASY CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir
virtuvų įrengimas; prieštatai;
keramikos plytelės; „sidings“;
„soffits“, „decks“, „gutters“, ploki
ir „shingle“ stogai; cementas,
dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912.

KOMPIUTERIJA

Parduodami kompiuteriai.
Kompiuterinių sistemų surinkimas
pagal kliento užsakymus.
Internetai arba industriniai
serveriai. Taisomos kompiuterių
sistemos. Programinė pagalba.
Interneto pajungimas. Internetai
puslapiai. Kreiptis: Tel. 773-737-
6792; Fax. 815-461-8159;
E-mail Loto2000@yahoo.com.

ATTENTION IMMIGRANTS!

Canada is accepting applicants for
Permanent Residence!

For free information call:
1-773-282-9500

G78 concentrating in immigration to Canada
www.redusa.com

Ieškome patyrusių dažytojų,
turinčių savo transportą. Darbas
šiaurės vakarų priemiesčiuose.
Teiraukitės nuo 8 iki 10 val.
vakaro tel. 847-808-9109
angliškai arba rusiškai.

REKORDINIS AUTO

Transportuojame ir parduodame parduoti
sąrašą. Pigei parduoti išmo-
kėjimui; remontoje po svajonių; sta-
tome savo geometriją, užsimeis dalia
grosius kainas, keičiame apneptus.
Skambinti Rimui tel. 708-381-0886.

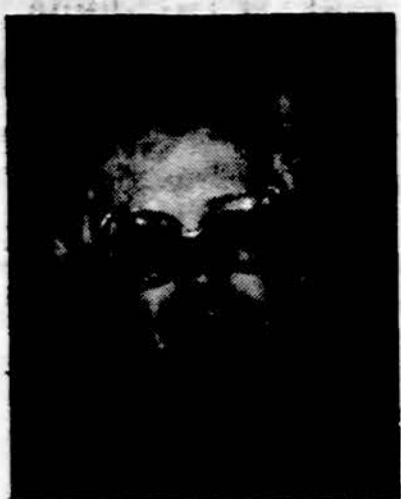
Atsisveikinome lyg seni pa-
žįstami nuo anų Vorkutos dienų
ar Baltijos kelio, kurio sar-
gyboje nuolat stovi šviesi Vik-
toro Alekno asmenybė.

— O kur jūs maistą nusi-
perkate?

— Mieste. Štai ten, netoli,
sustoja autobusas, ir juo kaip
tremtiniai nemokamai važiuo-
jame į miestą.

— Mieste. Štai ten, netoli,
sustoja autobusas, ir juo kaip
tremtiniai nemokamai važiuo-
jame į miestą.

ATSISVEIKINIMAS SU DIDŽIAJA RŪPINTOJELE

Niola Mikšytė - Ward - Čerekiene

Liepos 31 dieną Algis Zaprackas per „Lietuvišką melodiją“ radijo valandėlę pranešė, jog liepos 30 d. nuo nusilpusios širdies mirė didžioji rūpintoja Niola Mikšytė Čerekiene. Ji visapusiškai padėdama ir išlaikydama savo motiną retisierę ir aktorę Zuzaną Arlauskaitę Mikšienę (1889-1973 m.) įgolino nuo 1949 metų Detroito dramos būrelio ilgametę ir prasmingą veiklą, nuvedusią kelias mergaites į profesionalų amerikietį teatrą. Ji buvo motinos vairuotoja, aktorių sukvietėja, scenos butorijos parengėja. Tuo patiu metu ji rinko labdarai aukas, slaugė ligonius, lankė vienišus tautiečius. Detroitas bus labai tuščias be Niolos.

Niola gimė 1928 m. sausio 8 d. aktorės ir inžinieriaus rangovo Liudo Mikšio (1888-1968 m.) šeimoje, kur 1923 metais jau buvo gimęs būsimas dailininkas Žibuntas. Mikšiai pasitraukė Vokietijon nuo ateinančios rusų okupacijos. Niola vėl gimnazistė Eichstaetto lietuvių gimnazijoje, kurios pirmą laidą baigė 1946 metais

kartu su klasės seniūnu Valdu Adamkum, Liūtu Griniū, Alma Nutautaitė, Vainučiu Vaitkevičium ir kitais. Ji buvo jauniausia savo klaseje, tačiau viena iš ryškiausių asmenybių. Ji taip pat buvo tikra gražuolė. Išvyko Erlango universitetan studijuoti kalbas. Kaip karo pabėgėlė buvo apklausta JAV pareigūnų dėl vykimio Amerikon. Jos apklausas buvo karininkas Bill Ward. Išiziebė meilę ir 1947 metais Niola atvyko Detroitan, kur Šv. Antano lietuvių parapijoje ištekėjo už Bill Ward kaip karo nuotaka.

Kai po poros metų Amerikon iš Vokietijos pradėjo emigruoti lietuviai, Ward šeima tapo višokeriopais rėmėjais. Ji tarsi gavo pašaukimą rūpintis kitiems žmonėms. Beje, jos motinos teatro pastatymai ir gastrolės daugiausia buvo paremti lietuviškos labdaros organizacijos. Žinau, jog daugelis vyresnio amžiaus lietuvių gyvenimas būtų buvęs labai liūdnas, jei jų nebūtų lankiusi Niola. Ji visuomet buvo giedrios ir optimistiškos nuotikos, kad net beviltiška padėtis kažkaip pragiedrėdavo. Jai teko slaugyti sunkiai sergančią motiną. Jos pirmas vyras mirė nuo netikėto širdies smūgio. Pagal profesorį Vaitkevičių, ji vis siūsdavo jam naujus pacientus. Net savo paskutinės dienos pirmą klausdavo apie kitų ligos būklę. Ji buvo pavyzdinga paciente.

1985 metais sukūrė šeimą su Algiu Čereku, kuris turėjo du suaugusius sūnus Raimundą ir Rolandą. Liga aplankė ir Algį, kuriuo rūpinosi Niola vėl su visu savo atsivadavimu. Čere-

reikai visuomet būdavo kartu su Valdu Adamkum, kai jis tarnybiniiais reikalais atvykdavo Detroitan. Ir kai vyko rinkimai tarp Paulausko ir Adamkaus, Niola buvo džiugios Adamkaus laimėjimo žinios pirmutinė pranešėja savo draugams ir pažįstamiems.

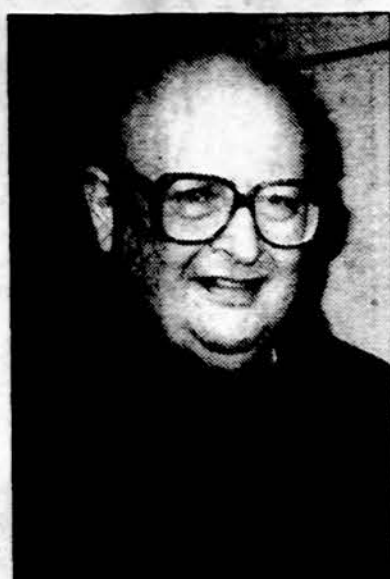
Niola buvo labai darbšti. Dirbo buhalterė Ex Cello bendrovėje, iš kur išėjo pensijon. Buvo labai artima medicinos profesoriaus Vainučio Vaitkevičiaus šeimai, istorijos profesoriaus Leonardo Gerulaičio šeimai, mirusio inžinieriaus Stasio Simo šeimai, Sajienei ir kitiems. Pagal Leonardą Gerulaičį, Niola buvo išskirtina asmenybė, nes visuomet sakydavo tiesą.

Brolis Žibuntas sako, jog Niola buvo jam nuolatiniis ramstis, korespondentė ir artimiausias asmuo pasaulyje. Jis gyvena Paryžiuje ir tegalėjo atvykti į rugpjūčio 5 d. atsisveikinimą su Niola laidotuvių namuose, kur rožinį sukalbėjo kun. Aloyzas Volskis ir laidotuvių direktorė Jolanta Zaprackienė tarė šiltus atsisveikinimo žodžius. Tarp daugybės užuojautų perskaityta Valdo ir Almos Adamkų nuoširdi užuojauta šeimai. Rugpjūčio 6 dieną Mišios Dievo Apvaizdos šventovėje, kur vienas iš altorių yra sukurta Jurgio Daugvilos dukters Niolos savo motinos atminimui įamžinti. Niola palaidota šalia savo pirmojo vyro.

Paliko ligonis vyras Algis su sūnumis, brolis Žibuntas. Artimų kraujo giminių nėra daug išlikę.

Prisimena poeto John Donne žodžiai: „Ir nesiųsk paklausti kam skamba varpas, jis skamba tau“. Šįkart jis labai skaudžiai suskamba Detroito lietuviams. **Saulius Šimoliūnas**

DAR VIENO PRANCIŠKONO NETEKUS

Tėvas Kornelijus Antanas Bučmys, OFM.

Dar nespėjus netekties skausmui apiešti dėl prieš pusmetį mirusio kun. Antano Prakapo, OFM, spartiai retėjanti lietuvių pranciškonų bendruomenė Amerikoje neteko dar vieno savo nario.

Šių metų rugpjūčio 16 d. iš savo vynuogyną Aukščiausias pasikvietė ir kun. Antaną Bučmį — Tėvą Kornelijų, OFM, kai jis mums, čia likiusiems, buvo dar labai reikalingas. Tėvai pranciškonai pasiges savo brolio, savitrašio „Darbininkas“ redakcijos kolektivas pasiges savo uolaus nario, o „Darbininko“ skaitytojais — brandžių vedamųjų, kurie pasirodėdavo kiekvienam savitrašio numerį.

Sustokime valandėlę ir žvilgtelėkime į Aukščiausiojo Tėvui Kornelijui padovanotą gyvenimo akimirka.

1927 m. balandžio 13 d. Bučmį šeimoje, Kretingoje, gimė berniukas, kuris buvo pakrikštytas Antano-Justino vardais.

Priežastys nežinomos, kodėl Antanukui neteko lankyti pradžios mokyklos. Bet yra tikra, kad jis, būdamas 8 metų, išlaikęs egzaminus ir įstojęs į pirmąją Kretingos gimnazijos klasę, kopdamas iš klases į klasę pirmuoju mokiniu, sulaukęs vos 16 metų, gimnaziją baigė 1943 m. Gimnazijos baigimo atestate puikavosi visi penketukai, išskyrus lotynų kalbą — 4!

Baigęs gimnaziją, tų pačių metų rudenį, išgirdęs Visatos Kūrėjo kvietimą, stoja į Tėsių kunigų seminariją. Vos metus ten išbuvęs, Raudonajai armijai vel artėjant prie Lietuvos, kartu su tūkstančiais kitų tautiečių pasitraukia iš Lietuvos. Atsidūręs Vokietijoje stoja į Eichstatt kunigų seminariją ir toliau tęsia Lietuvoje pradėtą filosofijos studijas. Po kurio laiko išvyksta į Italiją. Ten, Šv. Grigaliaus universitete, Romoje, studijuoja teologiją.

Studijos baigtos, bet dėl per jauno amžiaus kunigo šventimų reikės palaukti. Pagaliau, gavus popiežiaus leidimą (dispensą), kunigū įšventintas tapo 1949 m. spalio 30 d. Kunigu tapęs tuo neapsiriboją. Jis mokslo trokšta įsigyti daugiau. Stoją į Laterano universitetą ir studijuoja teisę, o kitus su teise susijusius mokslus — Romana Rota tribunole ir Diplomatinėje akademijoje. Tuos mokslus užbaigus kun. Antanui Bučmiiui buvo suteiktas Teisės mokslų daktaro laipsnis. Dabar, jau ir daktaro laipsnį turėdamas, vis dar negali nurimti. Jį domina žurnalistika ir filmų menas.

Šios Atlanto pusės krantus kun. Antanas pasiekia 1955 m. ir apsisotą Los Angeles Šv. Kazimiero lietuvių parapijoje. Anuo metu į Ameriką buvo atvykę nemažai lietuvių kunigų, taip, kad visiems sutilpti į lietuviškas parapijas vietos ne-

užteko. Kun. Antanas tapo perkeltas į amerikietišką parapiją. Tai jo netenkino. Trokšdamas būti ir darbuotis tik savo tautiečių — lietuvių tarpe, apsisprendė, o iš Los Angeles kardinolo ir raštišką sutikimą gavo, stoti į Pranciškonų ordiną. Apie apsisprendimą tapti vienuoliu jis niekam nebuvo prasitaręs. Kartą, vienam iš kunigų jis pasiūlęs savo sutanas, nes jos jam nebebūsimos reikalingos. Tas kunigas, be abejo, nežinodamas tikros priežasties ir didžiai nustebęs, manydamas, jog kun. Antanas pasitraukia iš kunigų luomo, bandė perkelti, kad jis to žingsnio nedarytų. Pagaliau lengvai atsiduso pamatęs kardinolo raštą.

Kun. Antanas Bučmys, 1961 m. įstojęs į lietuvių Šv. Pranciškaus ordiną tapo Tėvas Kornelijus. Beveik 5 metus vikaro pareigose išstarnavęs Pranciškaus parapijoje, Toronte, 1966 m. perkeltas į pranciškonų vienuolyną, Brooklyn, NY, pradėjo savitrašio „Darbininkas“ redaktoriaus pareigas. Tose pareigose išbuvo arti 30 metų. Jam „Darbininką“ redaguojant „Darbininkas“ nei per vieną milimetrą nenukrypo nuo lietuviško ir krikščioniško kelio, demaskuodamas pavergėjų užmačius gaivino nepriklausomos Lietuvos atgimimo viltį.

Buvo didelis klasikinės muzikos, o ypač operos, mėgėjas. Todėl nemažą, nuo redagavimo likusio laiko dalį praleisdavo Metropolitan operos rūmuose ir koncertinėse salėse.

Prasidėjus reikštis įvairių negalių ženklams, o prieš trejetą metų sveikatai gerokai pašlijus, kun. Kornelijus, OFM, buvo perkeltas į vienuolyną, Kennebunkport, ME; iš ten ir į Amžinybę iškeliavo.

Laidoti buvo atvežtas atgal į Brooklyn, NY.

Su kun. Kornelijum, OFM, buvo atsisveikinta Šalins (Martytės Šalinskienės) laidotuvių namuose, rugpjūčio 18 d. vakaro. Ji vadovavo kalbant rožinio dalį, o po to velionį apibūdino vienuolyno viršininkas, „Darbininko“ administratorius kun. Pranciškus Gedgaudas, OFM. Su kun. Kornelijum, OFM, atsisveikino ambasadorius Anicetas Simutis ir Lietuvių žurnalistų sąjungos JAV valdybos pirmininkas Kęstutis K. Miklas.

Rugpjūčio 19 d. rytą, po Mišių vienuolyno koplyčioje, kun. Kornelijaus palaikai buvo palydėti ir palaidoti Šv. Jono kapinėse, Queens, NY, šalia kitų 22 jau ten palaidotų lietuvių pranciškonų kunigų ir broliukų.

Tikiu, kad Juozas Kojelis nespūks, nes šį rašinį norėčiau užbaigti jo žodžiais, tartais 1994 m. lapkričio 27 d. kun. Antanui Bučmiiui — Tėvui Kornelijui švenčiant 45 metų kunigystės sukaktį: „Lietuvos laivas penkis dešimt metų plaukė genocido jūra, patirdamas sunkių nuostolių. Tuo pačiu metu išsivija plaukė tremties laivu kitais vandenimis... Tremties jūreiviai irgi patyrė nuostolių, bet laivas nenuskendo... Šiandien žvilgsnių kreipiame į vieną tremtinių laivą jūreivių, kun. Antaną Bučmį — Tėvą Kornelijų. Jis ne eilinis matrosas, bet įgulos vadovybės narys, nuolat prisilaikęs laivo denyje, arti kapitono tiltelio“.

Galybų Valdovė, į savo vynuogynus pasišaukęs Tavo tarną kun. Kornelijų, OFM, apdovanok jį, prašome, savo dangiškais malonėmis.

P. Palys

A. † A. gyd. JUOZAS JULIUS PLIKAITIS

Gyveno Arlington Heights, IL, anksčiau Čikagoje, Austin apylinkėje. Mirė 1999 m. rugpjūčio 27 d., 9 val. ryto, sulaukęs 78 metų.

Gimė Lietuvoje, Stebeliškiuose. Amerikoje išgyveno 50 metų.

Nuliūdę liko: žmona Barbora Burkauskaitė, dukros: Teresė Plikaitytė, Regina Sovcik, žentas Richard, Kristina Plikaitytė, anūakai Tomas ir Julija Sovcik; sesuo Albina Bilaitienė su šeima, brolis Adolfas su šeima Lietuvoje.

Velionis buvo tėvas a. a. Juozo Jono.

Priklausė Amerikos Lietuvių Gydytojų sąjungai.

Velionis pašarvotas trečiadienį, rugsejo 1 d. nuo 1 iki 8 v.v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.). Atsisveikinimas rugsejo 1 d., 7 val. vakaro.

Laidotuves ketvirtadienį, rugsejo 2 d. iš laidojimo namų 9:30 val. ryto Velionis bus atlydėtas į Pal. Jurgio Matulaičio misijos bažnyčią, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių a. a. dr. Juozas bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gėlių prašoma aukoti „Lietuvos Vaikų vilčiai“. Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: žmona, dukros, anūakai, sesuo, brolis ir kiti gimines.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600.

A. † A. KAROLIS LAZINKA

mirė rugpjūčio 29 d., 6:15 v. v., sulaukęs 75 metų amžiaus.

Gyveno LaGrange, IL, anksčiau Cicero ir Anglijoje.

Gimė Lietuvoje, Ignalinos rajone, Didžiausio seniūnijoje, Narikų kaime. Amerikoje išgyveno 36 metus.

Velionis priklausė jūrų šauliams ir Didžiosios Britanijos klubui.

A. a. Karolis bus pašarvotas ketvirtadienį, rugsejo 2 d., nuo 5 iki 8 val. vakaro Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Road). Religinės apeigos 6:30 val. vakaro. Atsisveikinimas 7:00 val. vakaro. Laidotuvės privatos.

Nuliūdę liko: sesuo su šeima Lietuvoje ir artimi draugai Gražina Meyers su vyru Bill.

Laidotuvių direktorius Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600.

Prenumeruokite ir skaitykite „DRAUGA“. „DRAUGA“ atmintinkite savo testamentu.

Atkelta iš 3 psl.

OPIAUSIAS — IGNALINOS KLAUSIMAS

Antra: Lietuva turėtų artimiausiu metu apskaiciuoti, kiek kainuoja Ignalinos atominės elektrinės uždarymas pagal atskirus išlaidų straipsnius. Pirmą, uždarymo kaštai, išdėstant laike. Toliau — visos socialinės pasekmės: ne tik įdarbinti tuos, kurie ten dirba, bet ir dėl galimų kuro kainų pasikeitimo, įvertinant ir nuostolius ekonomikai. Trečia, kiek kainuoja trūkstantų alternatyvių šaltinių sukūrimas. Dar viena stambi išlaidų pozicija. Ketvirta pozicija — kiek kainuoja sujungimas su Europos Sąjungos energetiniais tinklais, užsitikrinant energetinės sistemos patikimumą. Ir reikėtų tokius kaštus apskaiciuoti iki konkrečios datos. Visi šitie uždarymo kaštai turi būti labai aiškiai apskaiciuoti.

Kita vertus, Lietuva turi įsipareigoti ir imtis rimtai spręsti to uždarymo fondo kaupimo, lėšų kaupimo, kiek mes galime iki kurios datos reikiai sukaupti lėšų problemai spręsti. Štai tada pasakyti Europos Sąjungai: pagal mūsų apskaiciavimus, kadangi mes nedisponuojame kitų turtais, mes pagal savo jėgas, galimybes, galime uždaryti atominę elektrinę iki tos datos, kuri mums išsina. Anksčiau mums yra dideli nuostoliai ir

niekaip negalime, nes turime atsizvelgti į savo ūkio poreikius, į žmonių poreikius. Jeigu manoma Europos Sąjungoje, kad reikia anksčiau uždaryti, mes visiškai su tuo sutinkame, tikrai tada prašome trūkstantį lėšų. Kiek padėsite, tą ir gausite, ir problema išspręsta. Aš siūlau kaip schemą šitokią variantą.

Šita tema dabar tikrai numeris pirmas, nes Europos Sąjungoje, kai buvo susitikimai, susidaro įspūdis, kad vienoje kitose sektoriuose mūsų problema, kaip mums ją pavyks gerai išspręsti. Reikia, kad mus pakviestų deryboms, kad mes dėl to neturėtume kokių ypatingų smūgių suduoti savo ekonomikai ir kartu turėtume apginti savo interesus. Reikia ieškoti tų gerų sprendimų ekonominei problemai, sprendžiant mūsų integravimosi į Europos Sąjungos klausimą.

GYVENIMAS VIEŠPAČIUI

Ses. Marija Lucija Ona Aleksandra Zulonaitė.

Šių metų birželio pradžioje Nekaltai Pradėtosios Marijos seserys savo bendruomenės nare, seserį Mariją Luciją išlydėjo amžinybėn. Po sunkios ligos ji mirė Matulaičio namuose birželio 6 d., nesulaukusi 85 metų sukakties, kurią būtų šventusi 1999 m. lapkričio 25 d. Jos gyvenimo Viešpačiui 59-eri metai (skaitytanti nuo pirmųjų vienuolinių įstaigų) baigti paskutiniųjų atsidavimu į Dievo rankas. Laidotuvių Mišios, atnašautos Putnamo vienuolyno koplyčioje, dalyvaujant vienuolijos seserims ir būreliui artimųjų, kurie taip pat palydėjo jos kūną į vienuolyną Dangaus vartų kapinaites.

Ona Aleksandra Zulonaitė savo gyvenimą pradėjo paženklinčia išeiviskos lemties šešėliu. Gimė 1914 m. Rygoje, kur tėvas, būdamas geležinkelietis, perkėlė šeimą į apsaugoti nuo karo audrų. Grįžus į Tėvynę, augo trys seserys ir brolis, tačiau jauni neteko abiejų tėvų. Onutė ryžosi savo gyvenimą pašvęsti Viešpačiui ir 1938 m. nuvyko į Marijampolę įstoti į Nekaltai Pradėtosios Marijos Vargdienių seserų vienuoliją.

Karui prislėgus Lietuvą, 1940 m. bolševikų okupacijos metu, Raudonosios armijos kareiviai užėmė centrinį vienuolyno namus Marijampolėje. Vyriausia vadovė, se-

suo Ursulė Novickaitė, naujai įstojuoms patarė grįžti į savo šeimą, nes pavojingi laikai. Tik trylikai naujokių buvo leista daryti vienuolinius įžadus, — tame būryje buvo ir Onutė Zulonaitė. Dar neatimtuose namuose, kur buvo mokykla ir spaustuve, seserys turėjo privacią koplytėlę. Žolinių dienos rytą, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus rūbus nešdamos krepšiuose, trylė mergaitės viena po kitos suėjo į koplytėlę. Aplink namus žygiavo Raudonosios armijos sargyba. Šv. Mišias tyliai aukėjo marijonas, tėvas Juozas Vaisnora, o seserų vadovė dar kartą priminė, kad jei kuri bijo, gali pasitraukti, nes nežinia ko galinčios susilaukti — suėmimo, tardymo, kalejimo ar išvežimo į Sibirą. Visa trylė žengė prie altoriaus įžadais paaukoti savo gyvenimą Viešpačiui. Taip sesuo Lucija pradėjo savo vienuolinį gyvenimą.

Karo metu ji dirbo Panevėžio ligoninėje, vėliau vaikų prieglaudoje Utenoje, ir galop knygne Kaune iki užgriuv antroji okupacija. 1944 m. spalio mėnesį drauge su dviem savo vienuolijos seserimis sesuo Lucija įsijungė į lietuvių pabėgėlių būrį, kur buvo ir daugiau jos pažįstamų traukiančių iš Kauno Rytprūsų link. Pasiekus Vakarų Vokietiją, seserys, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus abitas nešinos lagaminuose, keliavo iš miesto į miestą, kur galdamos prisiglaudė vokiečių seserų vienuolynuose ir dirbo visokių traukiančių iš Kauno Rytprūsų link. Pasiekus Vakarų Vokietiją, seserys, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus abitas nešinos lagaminuose, keliavo iš miesto į miestą, kur galdamos prisiglaudė vokiečių seserų vienuolynuose ir dirbo visokių traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Galop pateko į Scheinfeldą, Bavarijoje, kur rado daugiau lietuvių. Čia 1946 m. sesuo Lucija padarė amžinų vienuolinių įžadus prie vyskupo Vincento Brizgio. Drauge su kitomis seserimis dirbo lietuvių vaikų darželyje ir ruo-

šė vaikus prie pirmos komunos. Kai Dilingene buvo suorganizuoti gailingųjų seserų kursai, sesuo Lucija ten išvyko, labai norėdama juos baigti, bet mokyti teko neilgai. 1948 m. pradžioje per latvių kvotą gausi leidimą, išvyko į Ameriką.

Amerikoje radusi nemažą savų seserų būrį, kai kurios pažįstamos iš Lietuvos, ji tuoj įsijungė į jų gretas ir darbus. Tuo metu veikė Vila Marijos skyrius Thompsons ir jau buvo įkurtas vienuolynas Putname. Netrukus Toronte senamųjų žygiavo Raudonosios armijos sargyba. Šv. Mišias tyliai aukėjo marijonas, tėvas Juozas Vaisnora, o seserų vadovė dar kartą priminė, kad jei kuri bijo, gali pasitraukti, nes nežinia ko galinčios susilaukti — suėmimo, tardymo, kalejimo ar išvežimo į Sibirą. Visa trylė žengė prie altoriaus įžadais paaukoti savo gyvenimą Viešpačiui. Taip sesuo Lucija pradėjo savo vienuolinį gyvenimą.

Karo metu ji dirbo Panevėžio ligoninėje, vėliau vaikų prieglaudoje Utenoje, ir galop knygne Kaune iki užgriuv antroji okupacija. 1944 m. spalio mėnesį drauge su dviem savo vienuolijos seserimis sesuo Lucija įsijungė į lietuvių pabėgėlių būrį, kur buvo ir daugiau jos pažįstamų traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Pasiekus Vakarų Vokietiją, seserys, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus abitas nešinos lagaminuose, keliavo iš miesto į miestą, kur galdamos prisiglaudė vokiečių seserų vienuolynuose ir dirbo visokių traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Galop pateko į Scheinfeldą, Bavarijoje, kur rado daugiau lietuvių. Čia 1946 m. sesuo Lucija padarė amžinų vienuolinių įžadus prie vyskupo Vincento Brizgio. Drauge su kitomis seserimis dirbo lietuvių vaikų darželyje ir ruo-

šė vaikus prie pirmos komunos. Kai Dilingene buvo suorganizuoti gailingųjų seserų kursai, sesuo Lucija ten išvyko, labai norėdama juos baigti, bet mokyti teko neilgai. 1948 m. pradžioje per latvių kvotą gausi leidimą, išvyko į Ameriką.

Amerikoje radusi nemažą savų seserų būrį, kai kurios pažįstamos iš Lietuvos, ji tuoj įsijungė į jų gretas ir darbus. Tuo metu veikė Vila Marijos skyrius Thompsons ir jau buvo įkurtas vienuolynas Putname. Netrukus Toronte senamųjų žygiavo Raudonosios armijos sargyba. Šv. Mišias tyliai aukėjo marijonas, tėvas Juozas Vaisnora, o seserų vadovė dar kartą priminė, kad jei kuri bijo, gali pasitraukti, nes nežinia ko galinčios susilaukti — suėmimo, tardymo, kalejimo ar išvežimo į Sibirą. Visa trylė žengė prie altoriaus įžadais paaukoti savo gyvenimą Viešpačiui. Taip sesuo Lucija pradėjo savo vienuolinį gyvenimą.

Karo metu ji dirbo Panevėžio ligoninėje, vėliau vaikų prieglaudoje Utenoje, ir galop knygne Kaune iki užgriuv antroji okupacija. 1944 m. spalio mėnesį drauge su dviem savo vienuolijos seserimis sesuo Lucija įsijungė į lietuvių pabėgėlių būrį, kur buvo ir daugiau jos pažįstamų traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Pasiekus Vakarų Vokietiją, seserys, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus abitas nešinos lagaminuose, keliavo iš miesto į miestą, kur galdamos prisiglaudė vokiečių seserų vienuolynuose ir dirbo visokių traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Galop pateko į Scheinfeldą, Bavarijoje, kur rado daugiau lietuvių. Čia 1946 m. sesuo Lucija padarė amžinų vienuolinių įžadus prie vyskupo Vincento Brizgio. Drauge su kitomis seserimis dirbo lietuvių vaikų darželyje ir ruo-

šė vaikus prie pirmos komunos. Kai Dilingene buvo suorganizuoti gailingųjų seserų kursai, sesuo Lucija ten išvyko, labai norėdama juos baigti, bet mokyti teko neilgai. 1948 m. pradžioje per latvių kvotą gausi leidimą, išvyko į Ameriką.

Amerikoje radusi nemažą savų seserų būrį, kai kurios pažįstamos iš Lietuvos, ji tuoj įsijungė į jų gretas ir darbus. Tuo metu veikė Vila Marijos skyrius Thompsons ir jau buvo įkurtas vienuolynas Putname. Netrukus Toronte senamųjų žygiavo Raudonosios armijos sargyba. Šv. Mišias tyliai aukėjo marijonas, tėvas Juozas Vaisnora, o seserų vadovė dar kartą priminė, kad jei kuri bijo, gali pasitraukti, nes nežinia ko galinčios susilaukti — suėmimo, tardymo, kalejimo ar išvežimo į Sibirą. Visa trylė žengė prie altoriaus įžadais paaukoti savo gyvenimą Viešpačiui. Taip sesuo Lucija pradėjo savo vienuolinį gyvenimą.

Karo metu ji dirbo Panevėžio ligoninėje, vėliau vaikų prieglaudoje Utenoje, ir galop knygne Kaune iki užgriuv antroji okupacija. 1944 m. spalio mėnesį drauge su dviem savo vienuolijos seserimis sesuo Lucija įsijungė į lietuvių pabėgėlių būrį, kur buvo ir daugiau jos pažįstamų traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Pasiekus Vakarų Vokietiją, seserys, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus abitas nešinos lagaminuose, keliavo iš miesto į miestą, kur galdamos prisiglaudė vokiečių seserų vienuolynuose ir dirbo visokių traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Galop pateko į Scheinfeldą, Bavarijoje, kur rado daugiau lietuvių. Čia 1946 m. sesuo Lucija padarė amžinų vienuolinių įžadus prie vyskupo Vincento Brizgio. Drauge su kitomis seserimis dirbo lietuvių vaikų darželyje ir ruo-

šė vaikus prie pirmos komunos. Kai Dilingene buvo suorganizuoti gailingųjų seserų kursai, sesuo Lucija ten išvyko, labai norėdama juos baigti, bet mokyti teko neilgai. 1948 m. pradžioje per latvių kvotą gausi leidimą, išvyko į Ameriką.

Amerikoje radusi nemažą savų seserų būrį, kai kurios pažįstamos iš Lietuvos, ji tuoj įsijungė į jų gretas ir darbus. Tuo metu veikė Vila Marijos skyrius Thompsons ir jau buvo įkurtas vienuolynas Putname. Netrukus Toronte senamųjų žygiavo Raudonosios armijos sargyba. Šv. Mišias tyliai aukėjo marijonas, tėvas Juozas Vaisnora, o seserų vadovė dar kartą priminė, kad jei kuri bijo, gali pasitraukti, nes nežinia ko galinčios susilaukti — suėmimo, tardymo, kalejimo ar išvežimo į Sibirą. Visa trylė žengė prie altoriaus įžadais paaukoti savo gyvenimą Viešpačiui. Taip sesuo Lucija pradėjo savo vienuolinį gyvenimą.

Karo metu ji dirbo Panevėžio ligoninėje, vėliau vaikų prieglaudoje Utenoje, ir galop knygne Kaune iki užgriuv antroji okupacija. 1944 m. spalio mėnesį drauge su dviem savo vienuolijos seserimis sesuo Lucija įsijungė į lietuvių pabėgėlių būrį, kur buvo ir daugiau jos pažįstamų traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Pasiekus Vakarų Vokietiją, seserys, persirengusios pasaulietiška, savo vienuoliškus abitas nešinos lagaminuose, keliavo iš miesto į miestą, kur galdamos prisiglaudė vokiečių seserų vienuolynuose ir dirbo visokių traukiančių iš Kauno Rytprūsų link.

Galop pateko į Scheinfeldą, Bavarijoje, kur rado daugiau lietuvių. Čia 1946 m. sesuo Lucija padarė amžinų vienuolinių įžadus prie vyskupo Vincento Brizgio. Drauge su kitomis seserimis dirbo lietuvių vaikų darželyje ir ruo-

šė vaikus prie pirmos komunos. Kai Dilingene buvo suorganizuoti gailingųjų seserų kursai, sesuo Lucija ten išvyko, labai norėdama juos baigti, bet mokyti teko neilgai. 1948 m. pradžioje per latvių kvotą gausi leidimą, išvyko į Ameriką.

Amerikoje radusi nemažą savų seserų būrį, kai kurios pažįstamos iš Lietuvos, ji tuoj įsijungė į jų gretas ir darbus. Tuo metu veikė Vila Marijos skyrius Thompsons ir jau buvo įkurtas vienuolynas Putname. Netrukus Toronte senamųjų žygiavo Raudonosios armijos sargyba. Šv. Mišias tyliai aukėjo marijonas, tėvas Juozas Vaisnora, o seserų vadovė dar kartą priminė, kad jei kuri bijo, gali pasitraukti, nes nežinia ko galinčios susilaukti — suėmimo, tardymo, kalejimo ar išvežimo į Sibirą. Visa trylė žengė prie altoriaus įžadais paaukoti savo gyvenimą Viešpačiui. Taip sesuo Lucija pradėjo savo vienuolinį gyvenimą.

Karo metu ji dirbo Panevėžio ligoninėje, vėliau vaikų prieglaudoje Utenoje, ir galop knygne Kaune iki užgriuv antroji okupacija. 1944 m. spalio mėnesį drauge su dvi

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Čikagos ir apylinkių Nekalto Prasidėjimo M. Marijos seselių remėjų metinė šventė-vakariene įvyks spalio 10 d., sekmadienį, 3 val. p.p. Šv. Mišias tėvų jėzuitų koplyčioje aukos kun. Juozas Vaišnys, SJ, giedos solistai Margarita ir Vaclovas Momkai, akompanuos muz. Ricardas Sokas; 4 val. p. p. Jaunimo centro didžiojoje saleje bus vakariene, kurią gamins žinoma šeimininkė Ona Norvilienė su pagalbininkėmis. Ses. M. Margarita Bareikaitė pasveikins susirinkusius seselių vardu ir pakalbės. Meninę programą atliks Palaimintojo Jurgio Matulaitio misijos vaikų chorelis, vadovaujamas muz. Dariaus Polikaicio. Maloniai kviečiami nariai ir svečiai šventėje dalyvauti ir paremti seselių darbus Lietuvoje bei čia, Amerikoje.

Skautų ir skaučių registracija naujiems 1999-2000 veiklos metams bus vykdoma šeštadienį, rugsejo 11 d. Jaunimo centre, Čikagoje ir Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Smulkesnės žinios pateiksime ateinančio trečiadienio „Skautų kelio“ laidoje. Sekite pranešimus ir „Draugo“ paskutiniame puslapyje.

Pirmoji mokslo metų diena Čikagos lituanistinėje mokykloje – rugsejo 11 d. 8:30 val.r. prasidės mokinių registracija, o 10 val.r. – šv. Mišios tėvų jėzuitų koplyčioje.

Naujasis Čikagos lietuvių teatras, pavadintas „Žaltvyksle“, rengia Petro Vaičiūno keiturių veiksmų komediją „Tuščios pastangos“. Teatro premjera įvyks rugsejo 19 d., sekmadienį, 3 val.p.p. Jaunimo centre. „Seklyčioje“ kviečiame bilietus įsigyti iš anksto.

Maironio lituanistinės mokyklos naujųjų mokslo metų atidarymas vyks šeštadienį, rugsejo 11 d., 10 val.r. ir tęsis iki 12 val. Mokykla yra įsikūrusi Lemonte (14911 127th Street). Mokyklos raštinės tel. 630-257-0888.

Vartotų daiktų mugė rugsejo 16-17 dienomis ruošia šv. Kryžiaus Moterų remėjų sąjunga. Ji vyks seselių kaimiečių motiniškojo namo rūsyje (2601 W. Marquette Rd.)

Illinois valstijos Batavia miestelyje gyvenančios lietuvių kilmės dailininkės Rosalie Waranias Vass paroda šiuo metu atidaryta Balzeko lietuvių kultūros muziejuje. Paroda veiks iki rugsejo 24 d. Nuotraukoje iš kairės: Joe Valence, Frances Simanonis, Mary Valence, Rosalie Waranias Vass, Mary Stiblo ir Stanley Balzekas parodos atidarymo metu.

Rasa Izokaitytė-Comfort ir Jeff Comfort šeštadienį, rugpjūčio 28 d. susilaukė pirmojo sūnaus Dariaus Christopher. Pirmuoju vaikiu džiaugiasi Jonas ir Nijolė Izokaiciai, Sue ir Ray Comfort.

Žurnalistas Juozas Žygas jau grįžo iš kelionės po Europą, kurioje praleido 18 dienų, lankydamas įvairius kraštus. Jis buvo specialios amerikiečių ekskursijos narys. J. Žygas kelione labai patenkintas, jis parsivežė pilną lagaminą įvairių išpūdžių ir naujausių žinių.

Dailininko Zenono Šteinio parodos atidarymas vyks rugsejo 18 d., šeštadienį, 7 val. v. Paroda rengiama Lemonte, Pasaulio lietuvių centro Lietuvių dailės muziejuje. Parodos atidaryme kalbės Lietuvos Kultūros viceministrė Ina Martiulionytė. Ji vadovaus pokalbiui apie kuriamą Grato parką, kuris vyks po atidarymo ir parodos apžiūrėjimo 8 val.v. Su dailininko Z. Šteinio kūryba lankytojus supažindins žurnalistas Jonas Albertavičius. Kviečiame visus dalyvauti.

JAV LB Vidurio vakarų apygarda kviečia visus šios apygardos JAV LB tarybos narius, apylinkių pirmininkus ir jų valdybų narius į posėdį pasitarimą. Pasitarimas šaukiamas rugsejo 11 d., šeštadienį, 2 val.p.p. Pasaulio lietuvių centro posėdžių kambaryje. Susitikimą norima surengti prieš spalio 8-10 d. vykiantį JAV LB tarybos suvažiavimą.

Dainuosim dainuosim, šoksime šoksime, jeigu atvažiuosite į Pasaulio lietuvių centro vasaros sezono užbaigimo gegužinę, kuri vyks rugsejo 5 d., sekmadienį, 12 val. Stasės Jagminienės vadovaujama „Tėviškos kapela“ linksminis mus nuotaikinga muzika ir dainomis, o mes galėsime šokti. Jūsų lauks Aldonos Šoliūnienės skanus, sotos maistas, linksmos, malonios patarautojos. Troškulių numalšinti padės Arūnas ir jo atgaivos baras. Trauksime loterijos bilietus – sužinosite, kas tie mūsų laimingieji. PLC renginių komitetas kviečia atvykti ir padraugauti gražiam centro sodelio prieglobstyje.

46-ajame Santaros Šviesos suvažiavime, kuris vyks rugsejo 9-12 d. Pasaulio lietuvių centre, Rimvydas Šilbajoris ves pokalbį su rašytoju Marku Zingeriu. Jie kalbės ir apie rašytojo romaną „Aplink fontaną arba Mažasis Paryžius“.

„SPINDULYS“ KVIEČIA REGISTRUOTIS

„Spindulio“ tautinių šokių grupė kviečia būsimus ir buvusius šokėjus įsijungti į šokių grupės veiklą besiruošiant XI Tautinių šokių šventei, kuri vyks 2000 m. liepos mėnesį Kanadoje.

Registracija vyks šia tvarka: rugsejo 12 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, 5 v.v. registruojasi jaunieji (8-11 skyriaus mokiniai), 6:30 v.v. – studentai. Rugsejo 13 d., pirmadienį, 6:30 v.v. registruojasi „Spinduliukai“ (4 m. - 12 m. vaikai). Per registraciją bus dalinama informacija apie dalyvavimą būsimoje Tautinių šokių šventėje. Jaunieji veteranai, norintys šokti su „Spinduliu“, turi užsiregistruoti, skambindami grupės vadovei Rasai Šoliūnaitei-Poskočiemienei 708-301-4439.

Vieni, norintys šokti XI Tautinių šokių šventėje, turi būtini užsiregistruoti iki rugsejo 25 d. – kitaip šokti šventėje negalės. Turint klausimų prašome skambinti grupės vadovei Rasai Poskočiemienei.

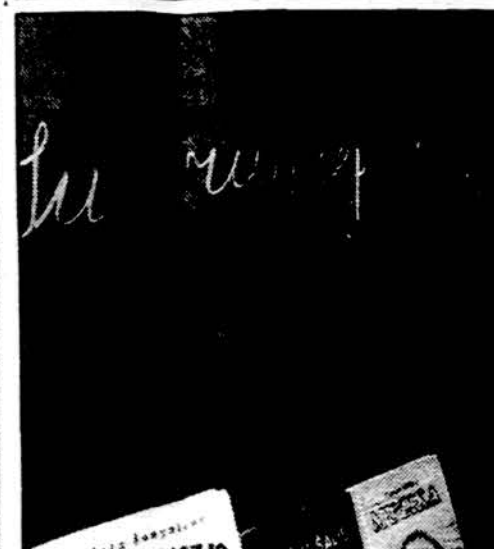
Šiluvos atleidai šv. M. Marijos Gimimo parapijoje prasidės antradienį, rugsejo 7 d., 6:30 val.v. Pamokslą sakys kun. Tomas Skrudupis. Savaitės dienomis pamokslai bus sakomi 9 val. r. ir 6:30 val.v. Šiluvos atleidų eiseną vyks rugsejo 12 d. 1:30 val.p.p. Visi renkami Maria aukštesniosios mokyklos automobilių aikštėje 1:15 val.p.p. Kviečiame visas organizacijas ir visus tuos, kas galėtų atvykti, apsiręngę tautiniais rūbais. Paskutinė atleidų diena – trečiadienis, rugsejo 15 d.

Šv. Kazimiero seserys kviečia visus dalyvauti šv. Mišiose kiekvieną pirmą mėnesio šeštadienį 9:30 val.r. motiniškojo namo koplyčioje ir melsti, kad kongregacijos išteigėja Motina Marija būtų paskelbta palaimintąja. Seselės taip pat praneša, kad kiekvieną paskutinį mėnesio sekmadienį nuo 1 val. iki 3 val. p.p. bus galima lankyti Motinos Marijos sarkofagą seselių koplyčioje.

46-ajame Santaros Šviesos suvažiavime, kuris vyks rugsejo 9-12 d. Pasaulio lietuvių centre, Rimvydas Šilbajoris ves pokalbį su rašytoju Marku Zingeriu. Jie kalbės ir apie rašytojo romaną „Aplink fontaną arba Mažasis Paryžius“.

Redaguojama J. Plačas. Medžiagą siųsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60629

Kazin, ar šis pirmokėlis kada nors užmirš tą nepakartojamą rugsejo pirmosios jaudulį, džiaugsmą ir keistą baugumą, neįprastą naujos uniformos šiužgdėjimą ir nosį kutenantį rudens gelių kvapą? Nuotr. Eltos

MIELIAUSIAS ŽODIS

Mokyklėlė mus sutinka,
Viskas klasėj mums
patinka!
Viena nesmagu truputį
Be mamos reikės juk būti...

Mokytoja mums parodė,
Kaip rašyt mieliausią žodį:
M ir A,
M ir A –
Pažiūrėkite! –
MAMA!

Ramutė Skučaitė

MINTYS
PAGALVOJIMUI

Religija, mano giliu įsitikinimu, yra žmogaus gyvenimo šviesa, prasmė ir tikslas. Kadangi religija yra visuotinio charakterio, todėl ji yra pilnutinio gyvenimo – dvasinio ir tautinio – kūrėja, įprasminėja ir atbaigėja.

Moralė be religijos yra nesuapratimas, nes religija yra moralinis ryšys žmogaus su Dievu.

Kultūra yra savo vidaus ir išorės pasaulio nuolatinis skaidrinimas – ji yra įkūnyti vertybių regima forma, t.y. moralinių, socialinių, intelektualinių bei estetinių vertybių kaip galint tobulėsnę išraišką. Moralės ir kultūros pažanga teka iš visapusiškai sąmoningo religingumo.

Lietuvių tautos idealas turi būti kiekvieno lietuvių idealas: lietuviškas esame gimę, lietuviškas būdami kultūroje, vis labiau suprasdami savo prigimties ir tautos pašaukimą. Būkime dvasiškai ir tautiškai vieningi ir sąmoningi, nes kitaip palaidosime save ir mūsų jaunąją kartą.

Menas ir literatūra, nukrypę į rafinuotą ir kartu grubų modernizmą, nesužadins idealizmo jaunoje širdyje. Yra išimčių, bet visuomenės mūsų modernizmas vargu ar ką gero atneš. Maziau to „meniškojo“, o daug daugiau kūrybiškumo tiek dvasinėje, tiek tautinėje srityje.

Kotrina Grigaitytė
Graudienė,
Rašytoja - poetė

SENOVĖS LIETUVIŲ
ŠVENTOVĖ – ROMUVA

Kriviai buvo senovės Lietuvos kunigai. Jie aukodavo aukas dievui Perkūnui. Vaidilutės saugodavo šventąją ugnį, kuri degdavo aukure ir vadinavosi Gabija. Šventovėje augo aukšti ąžuolai, po jais aukuras, ant kurio nuolat degdavo šventoji ugnis.

Sigitas Rimkus

Tėvynės
ZVAIGŽDUTĖ

Isteigta Lietuvių Mokytojų Sąjungos Čikagos skyriaus

PAGALVOKITE NR. 13
ATSAKYMAI

1. Napoleono kariai traukėsi namo per Vilniaus Rotušės aikštę, kur matome rotušės rūmus, bet ne katedrą (L.E. 4-264; 34-234; Vilniaus miesto istorija, paveikslas Nr. 136. Vilnius, 1968; Lietuvos TSR istorija, 1-371, Vilnius, 1957; Br. Kviklio „Mūsų Lietuva, 98 psl.; Boston, 1964). 2. Rusija lietuvius pradėjo į Sibirą tremti po 1863 metų sukilimo. Mūsų laikais tremimai vyko šiais metais: 1941, 1948, 1949, 1951. Mažesni tremimai vyko 1945-1947, 1950 ir 1952. Buvo Maskva pasirodusi tėti tremimus ir 1953 m., bet, Staliniui mirus, tremimai apirio.

3. Sibiro teritorijos plotas ir Europos plotas yra maždaug vienodo dydžio – po 10 mln. kvadratinį kilometrą. (L.E., 27-354). 4. Akys. 5. Girmos. 6. Vanagas. Jų yra dvi rūšys: tervininis ir mažasis paukštvanagis. Jie puola visus paukščius, su kuriais gali susidoroti. Vanagas – stiprus, vikrus ir gudrus. Nusiaubia net paukščių lizdus. Jis geras užgęstų, vaidilutės niekada nenueidavo nuo aukuro.

Gintas Bradūnas

Mantas Vidutis

Visi Baltmorės Karaliaus Mindaugo lit. m-los mokiniai. („Mūsų metai“).

Manoma, kad jau akmens amžiaus žmonės gamindavo vyną. 1989 m. fizikiniais tyrimais lietuvių tyrimais įrodyta, kad vynas buvo gaminamas ankščiau kaip prieš 3500 metų. Tai nustatyta iš asocio paviršiuje esančių gausių raudonų dėmių, kurių cheminė sudėtis būdinga vynuogių vynui.

KIŠENINIAI TURTAI

Aš neturiu daug kišenių turtų. Aš turiu elektroninį gyvuliuką. Man reikia jį maitinti, žaisti su juo ir prižiūrėti, kad būtų sveikas. Aš turiu ir saldinių popierėlių, kai surandu šiukšlių dėžę, juos išmetu. Kartais nešiuosi pinigų, bet tik tada, kai einu į krautuvę. Man patinka mano kišenių turtai.

Vilija Viliamaitė

Mano kišenis turtas yra įdomus. Aš beveik visada nešioju rožinį (rozancijų) žiedą pavidalu. Aš jį nešioju visur. Jeigu neturiu kišenių, įsidedu į kuprinę arba į rankinuką, bet visada jį turiu su savim. Aš jį nešioju todėl, kad yra pašventintas. Jeigu turiu bėdos, išsiimu ir meldžiuos. Su rožiniu man yra saugiau.

Laura Šeštokaite
Abi Philadelphiajos Vinco Krėvės lit. m-los mokinės (Bitutė).

Moliūgai yra oranžiniai ir dideli. Reikia mokėti moliūgą pjauti. Reikalinga peilių ir karpymo įrankių. Reikia išrinkti moliūgą, kuris neturi daug įdauzimų, yra užtenkamai didelis ir ryškiai oranžinis. Pjaustymui yra daug formų, tu gali pasirinkti tokią, kuri tau labiausiai patiks. Aš pasirinkčiau raganą.

Vilija Viliamaitė,
Philadelphiajos Vinco Krėvės lit. m-los mokinė. (Bitutė)

PAGALVOKITE NR. 14

1. Iš kur i Lietuvą atklydo žodžiai: karavanas, balaganas, maharadza. 2. Kur Lietuvoje yra seniausias varpas? 3. Kas mėgsta gyventi aukštyn kojom? Atsiuntė kun. dr. E. Gerulius. 4. Eina be kojų, muša be rankų. 5. Eina jautis baubdamas, ragu dangų reždamas. 6. Šiuose sakiniuose yra pasislėpę penki daiktų pavadinimai, suraskite juos: 1. Minia verkė dėl tėvynės pavergimo. 2. Krista lasė (rinko) uogas. 3. Aš kalu bosui matant paskutinę vinį. 4. Šėlo vakar didelė audra. 5. Sėskite prie stalo, papa gal vėliau ateis. 7. (Kryžiažodis). 1. Jei debesys plaukia žemai, lauk... 2. Jei rudėnį lyja lietus ir apšala medžio šakos, bus... metai. 3. Jei sausas gruodis, tai ir... bus sausas. 4. Paukščiai šiaušiasi... orą pranašauja. 5. Jei lapkriščatas reiškia, kai moteris vadovauja šeimai, grupei ar valstybei.

12	19	3	25	13
15	2	16	4	18
1	14	5	22	8
20	6	17	10	24
11	23	7	21	9

— Moksles yra besvoris. Brangenybė, kurią jūs visada lengvai nešiojate. Kinų patarlė

— Tu čia ne šeimininkas...
— Žasele nepasitikinti mamytė

Piešė dail. J. Paukštienė

SKELBIMAI

ADVOKATAS

Vytėnė Lietuvninkas

4536 W. 63th Street
Chicago, IL 60629
(Skambinti gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-384-0100
Valandos pagal susitarimą

Advokatas Jonas Gibaitis

Civilinės ir kriminalinės bylos
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-9700
Toll free 24 hr. 888-776-6743
Darbo val. nuo 9 v.r. iki 7 v.v.
Šeštadi. 9 v.r. iki 1 v.p.p.

ADVOKATAS

GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

Pirmąjį konsultaciją
pateikiame nemokamai. Pateikiame
per TRANSPAK
Pateikiame nemokamai
Pateikiame nemokamai
Tel. 1 773 838 1050

773-585-9500